Hayat

SAYI: 24
8 HAZİRAN 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Hayat'ın BÜYÜK AFRİKA RÖPORTAJI

LUDMILLA TCHERINA diyor ki

"Ben, LÜKS Tuvalet Sabununu kullanırım."

Zira, güzellik bakımınız LÜKS tuvalet sabunu ile başlar!

LÜKS tuvalet sabununun sırrı köpüğündedir... bol, yumuşak, koyu bir köpük.

Fevkalâde tesiri sayesinde, cildiniz yumuşak, güzel ve pürüzsüz olur.

LÜKS tuvalet sabununun kokusu da çok güzeldir...

O halde, siz de sinema yıldızlarının güzellik tedavisini tercih ediniz, çünkü.

Yıldızların onda dokuzu LÜKS Tuvalet sabununu kullanırlar.

LT.6193

Mükemmel bir traş için...

Traştan sonra yüzünüzün rahatlanmasını istiyorsanız siz de her erkek gibi TARR sürünüz. Çünkü TARR traş losyonu ile traştan sonra yüze yapılan masaj, cildinize taravet ve gençlik verir, kırışıkları yok eder, hoş bir koku ve hafif bir serinlik bırakır

Onun için, evvelâ traş, sonra

TARR

SCHERK

TT 160

A - 71

Normal inkişaf tabiî gıdanın mahsulüdür

ALAMETİ FARİKA ÇAPAMARKA M.NURİ ÇAPA

TESİSİ 1915

Çapamarka

GIDA SANAYİİ A.Ş.

EREN

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

INGRID GOUDE

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 244
SAYI: 24 CİLT: I 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

YAZI HEYETİ :
Sadun Altuna, Fikret Arıt, Hikmet Andaç, Orhan Tahsin, Kemaleddin Tuğcu, Turgut Etingü, Adnan Erim, Erdoğan Sevgin, İhsan Tayşılı, Turgut Bıçakçıoğlu. **Resim:** Sezgin Burak. **Fotoğraf:** İnal Tengizman, Erol Dernek, Necdet İşler. **Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Yılmaz Çetiner, Foto Ozan Sağdıç. Telefon: 10 67 24. **Ajanslar:** Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **Santral :** 22 48 88

MUHASEBE VE ABONE :
Telefon : 27 49 52 Cağaloğlu, Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2.

İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığından verilen, tekniğimize uygun her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil

Hayat mecmuası yabancı memleketlerde Dolâr olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak istiyenler yukarıda yazılı Dolâr veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Üstte, Oslo hava alanında, yanda Norveç başkentindeki bir ziyarette çan biçimi şapkasiyle.

Sevimli Kıraliçenin şapkalarından ilkini keşfeden İstanbullu kanımlar oldu. Resim Şah'la Kıraliçeyi gidiş yolunda Yeşilköy'de gösteriyor.

Norveç'e yaptığı resmî ziyarette Şah Muhammed Rıza Pehlevi'ye refakat eden Kıraliçe Farah bu gezide bilhassa giydiği orijinal şapkalarla dünyanın dikkatini üzerine çekti.

İstanbuldan iki defa geçen Kıraliçe Farah'ın

Seyahatinden Resimler

Farah Pehlevi, bir Norveç şehrinde çocuklar arasında.

Dönüş yolunda Prenses Şehnaz'la Yeşilköy'de.

Hayat

Hayat ekibi, Kongo ve Angola dahil, Afrikanın en gaileli yerlerini dolaştı.

KONGOda

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Bir daha mı Afrika?... Allah etmesin!...

Nerede o alev ağaçlarının arasında aslanların dolaştığı, nehirlerinde timsahların hippopotam'ların kaynaştığı, henüz medeniyet ile karşı karşıya gelmediği için ahlâkı bozulmamış iyi kalbli yamyamcıkların dünyası eski sinema Afrikası?... Nerede Clark Gable'lerin, Hemingway'lerin yeşil cenneti?

Bugün beyaz deri ile Afrika içlerine girmek Livingstone'ların, Standey'lerin zamanında çok daha büyük bir cesaret meselesidir.

Dünya tarihinin hiçbir devrinde insanlar böyle bütün bir kıta halinde ve hep birden ayaklanmamıştır.

Bir tarafta beyazlar parçalanıyor, siyahlar seri halinde kurşuna diziliyor; tam bir insan mezbahası!...

Bir tarafta her ay yeni bir devletin bağımsızlığı ilân ediliyor; merasimler, şölenler... Afrika, kıta halinde yekpare bir düğün evi, yekpare bir bayram yeri!... Kan, alev dansı ve ziyafet!...

Tamtamlar bir gece matem için çalıyor, bir gece sevinç için çalıyor. Ormandan da makineli tüfek sesleri geliyor.

Gelecek yıl Afrikada bağımsız olmıyan memleket kalmıyacak. Daha şimdiden milyonlarla ölçülemiyen servetler 24 saat içinde el değiştiriyor. Bütün dünya yeniden düzenlenen kıta ile iş yapmak, münasebet kurmak için Afrikaya koşuyor. Bazan yerlilerle beyazların dövüştüğü muharebe mıntakasında bakıyorsunuz, Alman Musevisi bir tüccar!... Herkes şimdi Afrikaya imkânlar dolu bir «Kara Amerika» gözüyle bakıyor. Eski müstemlekeci beyazlar kaçarken, kara devletlerde onların işlerini almak üzere — her tehlikeye göğüs gererek — başka yeni beyazlar geliyor.

Afrikada, bir kıta değil, bir dünya değişiyor. — H. F. ES

TUHAFLIK daha uçaktan başladı. Bir uçan otel halindeki koca D. C. - 7. C de bizden başka yolcu yoktu. Âdeta hususi uçakla Afrika'ya gidiyoruz. «Mademki yolcu yok, bu hatta niçin bu kadar büyük uçak koyuyorlar?...» diye sordum. İkinci pilot güldü: «Bir de siz dönüşte görünüz!...» dedi. Öyle ya, bütün beyazlar kaçmakta...

Saatlerce sahranın üstünde uçtuktan sonra gök gürlemeleri ve şiddetli şimşeklerle gün karardı. Afrika'nın her tarafında korkunç yağmurlar; monsunlar ve masekalar başlamıştı.

Yeni Kongo Cumhuriyetinin hükümet merkezi üstüne geldiğimiz zaman sabahın 3 buçuğu olmuştu. Pilotun: «Leopoldville altımızda!...» demesine rağmen en küçük bir ışık görünmüyordu. Kule dakikalarca bize iniş müsaadesi vermedi. Kongo Nehri üzerinden süzülüp karanlığın ortasına indik. 10 dakika uçağa merdiven getirmediler. Sonra birdenbire dışarıda birtakım korkunç ışıklar yandı. 4 projektör uçak merdivenine doğru çevrilmişti. Getirilen merdivenin önüne halatlar gerilmiş, bunun iki tarafında, ellerinde makineli tüfeklerle askerler bekliyor!... Namlular uçağa çevrildi!... Hiçbirimiz yerimizden kımıldamıyoruz. Gene elinde makineli tüfek taşıyan genç bir zenci subay, merdivenleri telâşla çıkarak uçağa girdi:

— Kimse inmiyecek değil mi?... diye sordu.

İkinci pilot cevap verdi:

— İki yolcu var!...

Zenci subayın gözleri bize çevrildi. «Ne cüret!» gibiye... Yerimizden süklüm püklüm doğrulduk. Adam bilse ki bizde Kongo vizesi

BEYAZLAR KAÇIYORLAR — Makineli tüfekler arasında birtakım bavullar, sandıklar ve korkulu, endişeli yüzlü sarışın insanlar. İşte Kongo hava alanlarında görülen bir sahne...

FOTOĞRAFLAR: SEMİHA ES

Sohbet KÖŞESİ

HAZIRLIKLI OLMAK GEREK!

HAYATTA daima hazırlıklı olmak lâzım. Neye? diyeceksiniz. Her şeye! Tabiî akla gelebilecek, tahmin ve tasavvur edebileceğimiz her şeye, demek istiyorum. Akla gelmiyecek şeylere hazırlıklı olmak güçtür. Ama meselâ istikbale, gelecek günlere hazırlıklı olmak lâzım: Evlenmek, yuva kurmak istiyorsanız anne, baba olmaya hazırlıklı olmalısınız. Hiçbir hazırlığınız olmadan yeni yuvanın içine düşerseniz bocalarsınız.

Sözü evlenmekten açmam, «aile» en fazla hazırlıkla girdiğimiz müessese olduğu içindir. Kızlar hazırlanır, erkekler hazırlanır, hattâ hazırlanmak için zaman lâzım olduğu bile kabul edilir.

Mektep, tahsil ve terbiye de hayata hazırlıktır. Fakat bunun ne yazık ki geleceğe bir hazırlık olduğu çok zaman bilinmez. Yoksa iyice bilinmiş olsaydı bazı gençler bu zamanı kaygısızca harcarlar mı idi? Ama hayat hazırlığı devamlıdır, sonu gelmez. Okuyup öğrendikten sonra muvaffak olmaya, ilerlemeye, yükselmeye hazırlıklı olmalı. Bu da kâfi değildir. Başarısızlığa, yükselmeye olduğu kadar düşmeye de hazırlıklı olmak lâzım. Eğer başarı yolunda başarısızlığa, yükselme yolunda düşmeğe hazırlıklı değilseniz, hâdiseler karşısında kendinizi toparlayıp tekrar yükselmeye girişmek imkânını kaybedersiniz Düşeceksiniz ama, düştüğünüz zaman kolunuz, bacağınız kırılmıyacak. Bu da ancak düşmeye hazırlıklı olmak sayesinde mümkündür.

Okuyucularımdan biri bana yazdığı bir mektupta şöyle bir sual soruyor: «İnsan attan düşünce neden bir şey olmaz da eşekten düşenin ekseriya bir tarafı kırılır? Halbuki at daha boylu ve daha hırçın, eşek ise alçak ve munis bir hayvandır...»

Düşmek bahsi açılmışken cevabımı hemen şurada vereyim: Bu da hazırlıklı olmak meselesidir. Ata binmeye karar veren insan evvelâ «ata binmeyi bilmek» diye bir şey olduğunu kabul eder. Ata binmeyi bilmediği halde binmeye karar verirse düşmesi ihtimali olduğunu aklından çıkarmaz ve dolayısiyle düşmeğe hazırlıklı olur. At kendisini yere atmak için şahlandığı veya dört nala kalktığı zaman dizginlere hâkim olamadığını gören binici düşeceği yeri kestirmeye başlar ve o yere en münasip şekilde, hazırlıklı olarak düştüğü için kendisine fazla bir şey olmaz; tehlikeyi hafif bir bere ile atlatır.

Halbuki ilk defa eşeğe binmeğe kalkan adam düşmeye hazırlıklı değildir. Eşeğe binmek için hiçbir hazırlığa ihtiyaç olmadığını zanneder. Eşeğin boyu alçak olduğu için düşmeyi de tehlikesiz sayar. Pervasızca, daha doğrusu düşmeğe karşı hiçbir hazırlığı olmadan eşeğe binen adamı eşek yere attığı zaman, adamcağızın kolu veya bacağı mutlaka kırılır. Bu vaziyette sakarlık eşekten gelmemiş, bizim hazırlıksız oluşumuzdan, gafil avlanışımızdan gelmiştir. Aynı şekilde ip cambazlarının metrelerce yüksekten düştükleri zaman bir şey olmamaları onların düşmeğe karşı hazırlıklı, hattâ idmanlı olmalarının neticesidir. Böyle bir hazırlığınız yoksa değil eşekten, iki basamaklık merdivenden düştüğünüz zaman bile bacağınızı kırabilirsiniz.

Bütün bu misaller gösteriyor ki, hayatta hazırlıklı olmanın büyük ehemmiyeti vardır. Neye karşı olursa olsun hazırlıklı iseniz hiç korkmayın, muvaffak olacaksınız. Ama hazırlıklı değilseniz, şunu da önceden kabul edin ki, hazırlıksız olmanın bütün neticeleri başınıza gelecek, hiç ummadığınız anda yuvarlanabileceksiniz. Onun için hayatta düşmeye de, kalkmaya da hazırlıklı olmak lâzım.

ŞEVKET RADO

HAYAT KONGODA

1961 Afrikasında yapılan büyük röportajımız

KONGO SOKAKLARINDA

Şimdi Afrika'da yeni kurulan siyah Kongo Cumhuriyetinin hükümet merkezi Leopoldville şehri sokaklarında çeşitli milletlerin üniformalarını taşıyan askerlere sık sık raslanmaktadır. Her an kanlı vakaların patlaması ihtimali olan şehrin merkezini Endonezya birlikleri muhafaza ediyor. Bunlar, kaplan postunu andıran benekli muharebe elbiseleri içinde hususi vasıtaları ile Leopoldville sokaklarından yıldırım gibi geçmekte. Resim Leopoldville sokaklarında devriye gezen Endonezyalıları gösteriyor.

Orman içinde bir Dışişleri Bakanı

BOMBOKO ile randevumuz var.

Ama buluşma nerede olacak?... Bunu bize söylemediler. Vazifeli şoför biliyor. Şehirden çıktıktan sonra küçük bir ormana girdik. Daracık bir yolda zenci subaylar arabamızı durdurdular, kapıları açıp başlarını uzatarak içerisini iyice araştırdılar. Sonradan öğrendim ki bunlar Afrikanın en büyük kabilesi Balubaların genç şefleri veya şef oğulları imiş. Hepsi Bomboko'nun fedaileri. Zaten Bomboko'nun Kongo'da, hattâ bütün Afrikada bir masal ismi olmasının sebeplerinden biri de Balubalar üzerindeki büyük nüfuzudur. Onu Brüksel'de Siyasal Bilgiler Mektebinde okutan da gene Balubalar...

Subaylardan biri şoförümüzün yanına oturdu. Böylece daha ileride, eskiden mükellef bir av köşkü olan binaya geldik.

Bomboko burada, orman içinde çalışıyordu. Bizi evvelâ sekreterinin yanına aldılar. Sekreter de sekreter, Marilyn Monroe II: Platine saçlar, ense, göğüs tamamen dekolte. Yürürken Niagara filmindeki Marilyn gibi her tarafını ayrı ayrı oynatmakta.

Duvarlar Bomboko'nun av mızrakları, okları ve zıpkınları ile dolu. Dışişleri Bakanının bir kabile reisinin oğlu olduğu her taraftan belli.

Çalışma köşkü bir Şark sarayı havası içinde. Oturur oturmaz uşaklar buzlu şampanyaları getirdiler. Bomboko da köşedeki kapıdan çıktı. Ben bu kadar zarif ve yakışıklı bir zenci hatırlamıyorum. Kongo'nun, hattâ bütün Afrika'nın 1 numaralı isimlerinden biri olduğu halde o derece mütevazı idi ki evvelâ kendisini kâtip sanmıştım. 35 yaşında olmasına rağmen 25 ten fazla göstermiyordu. Bir aralık bana:

— Bizim davamız, beyaz veya siyah deri davası değildir. Elverir ki düşünceler kara olmasın... dedi.

Bomboko'nun baobap ağacı altında gelişmiş bir felsefesi de vardı.

İşte meşhur Bomboko

de yok. Alimallah hemen Pasaport Kanununa aykırı hareketten dolayı hapse atıverir. Kongo'ya girebilmekten ümidimizi kesmiştik. Gözleri kör edici elektrik ışığı ve makineli tüfek namluları arasında uçak merdiveninden indik.

Aman ne zevkli seyahat!... Sevsinler!...

Meydanı geçip binaya girince büsbütün şaşırdık. Gökyüzü gibi yüksek tavanlar, kubbeler, fıskıyeli havuzlarla dünyanın en lüks hava meydanı binası... Fakat ortada tek Âdem oğlu yok. Sanki insanları kaçmış ve terkedilmiş bir şehirdeyiz. Demin meydandaki askerler de birer yere kaçıp kaybolmuşlardı. Boş binada iki kişi konuşurken seslerimiz kubbeler altında akisler yapıyor. Nihayet binanın ta öbür ucundan uykulu gözlerini hayretler içinde açmış, beyaz mı, zenci mi olduğu anlaşılmıyan bir adam belirdi. Vahşi hayvan seyreder gibi Kongo'ya gelen iki beyaza şaşkın şaşkın bakıyordu: «Hiç kimse yok!... dedi, ne pasaport, ne gümrük memuru!...», «Peki, şimdi ne yapacağız?» dedim. Dudaklarını büktü. Başını salladı. Sonra pasaportlarımızı alıp, gelişi güzel birer sayfasını açtı. Masadan aldığı bir mührü bastı. Tamam!... Ne gümrük, ne polis, ne vize!... Makineli tüfek namluları arasında indiğimiz Kongo topraklarına böyle girdik. Adama kim olduğunu sordum. «Buralarını tanzim ederim!...» dedi.

Sonra bir yere seslendi. Üç zenci meydana çıktı. Bavullarımızı aldılar. Meydandan çıkardılar. Fakat tek vasıta olmadığı için yere bıraktılar. Yanımda çok eskiden kalma, bozukluk birkaç Kongo frangı vardı. Kendilerine uzattım. Paralara baktılar. Sonra hep birden parmakları ile burunlarını tutup sümkürme taklidi yaptılar. Anlamadığımı görünce bu sefer hep birden elleriyle karınlarını tutup, mideleri bulanıyormuş, kusacaklarmış gibi hareketlerde bulundular. Anlaşılıyordu ki eski Belçika paralarına el sürmek istemiyorlardı, onların parasından da bende yok. Yanımda 5 tane Kulüp sigarası vardı. Dağıttım. Paketleri alıp kayboldular. Şehre gidecek vasıtadan vaz geçtim. Ümit kesmiştik. Çaresiz merdivenlere oturduk. Sabahı bekliyeceğiz. Meydanın karşısında kocaman bir baobap ağacı var. Bu Afrikalı bitki, ağaçların fili, hattâ devi... Altına ferah ferah bir alay sığınabiliyor. Baobap, Afrikalıların hayatında çok mühim bir ağaçtır. Bazı yerlerdeki hakikat ağacı gibi onun altında yalan söylemekten çekinirler. Fakat âşıklar baobap gölgesinde sevişmeye, hattâ orayı zifaf odası halinde kullanmaya bayılırlar. Birçok yerlerde kabileler sevdiklerini bu ağacın çok geniş gövdesine ayakta gömerler.

Netekim meşhur seyyah Livingstone da öldükten sonra cesedi İngiltere'ye gönderildiği halde onu çok seven vahşiler kalbini bir baobap ağacının altına gömmüşlerdi.

Uzakta istasyon gibi bir yer görünüyor. Aktüalite filimlerinde, beyazların can havliyle kaçtığı, annelerin çocuklarını vagon penceresinden aşırdığı yollarda adamların öldürüldüğü istasyon bu olacak.

Oturduğumuz merdivenin üstünde kuş gibi öterek kaçışan kanarya sarısı, mercan kırmızısı kertenkeleler zaman zaman yanımıza kadar sokuluyor. Şimdi İstanbul mışıl mışıl uyuyordur. Biz de zevk üstü, murat üstü seyahatteyiz!...

Meydanda bir gürültü oldu. Birbirinden ayrı yerlerden iki kişi geçiyor. Biri: «Kimdir o!...» diye bağırdı. Öteki gölge, çenesinin altına tuttuğu bir el elektrik fenerini yakarak çehresini aydınlattı. Harb sırasında Kore'de de böyle yaparlardı. Hemen kalktım. Bir halt karıştırmaması için uzun uzun öksürerek adamlara yaklaştım.

Evvelâ şaşırdılar. Belçikalı olup olmadığımı sıkı sıkı sorduktan sonra: «Şimdi buradan yerlilerin otobüsü geçecek. Beyazlar bizim otobüslere bin-

İŞTE TURKANALAR — Afrika'nın en cesur kabilelerinden biri olan Turkanalar'dan iki şık bay. Mızraklarının ucuna bir Hayat geçirmişler.

KABİLELER — Kongo'da ve bütün Afrika'da kabileler hâlâ en büyük rolü oynamaktadırlar. Kongo buhranında Balubalar en ön plândadır. Victoria Gölü civarındaki en cesur kabileler Turkana adını taşımakta ve bunlar Türk olduklarına inanmaktadırlar. Yukarıda Zululardan bir grup Hayat objektifi karşısında...

mezler ama, isterseniz sizi onunla şehre göndereyim» dedi. Teşekkür ettik. Hakikaten de biraz sonra kamyondan bozma bir otobüs geldi. İçi zenci dolu. Hayretten büsbütün aklaşmış belki 50 çift göz üzerimize dikildi. İki beyaz Kongo'da ilk defa siyahlara ait bir otobüse biniyordu. Subay onlara bir şeyler söyledi. Her halde «Dokunmayın. Belçikalı değiller!...» filân olsa gerek.

Akları kocaman gözler üzerimizde, bir ormanın içinden geçerken, birdenbire şoför durdu. Herkes yüzünü elleri içine aldı. Yanımda çat pat İngilizce konuşan adam dehşet içinde etrafına bakınıyordu. «Lumumba!... dedi. Lumumba'nın ruhu ormana girmiş!...»

Lumumba, batıl itikatlarla dolu Kongo ormanlarında yaşıyor.

Şehrin ilk mahalleleri göründü. Kırmızı boyalı bir kapının üzerinde bir ay-yıldız resmi!... Hey gidi günler. Doktor Schvinford daha 1868 senesine kadar Ekvatora inen bütün kervanlara ancak kırmızı Türk bayrağı çekerlerse kabileler tarafından yol verildiğini «Afrika Seyahatnamesi» nde yazar. Yavuz Sultan Selim tâ Mozambik'te cami yaptırmış ve Abdülhamit tâ Ümit Burnu'na mümessili olarak «Ebu Bekir Efendi» yi göndermiş ki Galatasarayda okuyan torunları hâlâ orada yaşıyor. Bugün Kenya'nın meşhur şehirlerinden biri «Sultan Hamit» ismini taşımakta, Afrika'nın en meşhur kabilesi Turkanalar ve «Türk» ler kendilerinin Türk olduğuna inanıyorlar. Bu bahislere de sonra geleceğiz. Şimdilik yolumuza devam edelim.

GELECEK HAFTA :

PİLİ PİLİ CUMHURİYETİ

YALNIZ BEYAZLARA MAHSUS — Kongo'da beyaz derili insanlar kaçacak uçak ararken Güney Afrika'da büsbütün ayrı bir hava esmekte. Orada siyahların mektuplarını verecekleri postaneler bile ayrıdır. Bu Hayat fotoğrafı sadece Avrupalıların oturabileceği bir umumi sıra üzerinde beyaz bir aileyi gösteriyor...

1961

VİYANA

Mayo Modelleri

Viyananın ünlü moda evleri bir müddet önce İstanbulda Avusturya televizyonu için özel filimler hazırladılar. Bu sayfalarda takdim ettiğimiz mayolar böyle bir açık hava defilesi esnasında çekilmiştir.

A

C

A Türk mankeni Suna Selen'in takdim ettiği çok renkli pamuklu satenden zarif bir mayo.

B Kırmızı - siyah pamukludan orijinal bir bikini. Model, maymun derisi taklidi tüylü kumaştandır.

C Gri - beyaz antrasit renkte ince askılı triko mayo.

D Beyaz zemin üzerine kırmızı ve yeşil arabesk motifli pamuklu poplinden etekli bikini.

E Sırtı geniş dekolteli siyah lâsteks mayo.

F Aynı kumaştan şortu bulunan siyah - beyaz - kırmızı renkte plâj ceketi.

FOTOĞRAFLAR : WENZEL - JELINCK

İMROZ

RÖPORTAJ: TURGUT BIÇAKÇIOĞLU — FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

Ege Denizindeki iki Türk adasından İmroz tabiî güzellikleri, güler yüzlü insanları, tertemiz köyleriyle turizm endüstrimize kapılarını açmıştır. Bozcaada, emsalsiz şarapları ve tarihî kalesiyle görülmeğe değer güzellikte. Bu iki adanın ulaştırma güçlükleri halledildiği takdirde isimlerinden bütün dünyada bahsedilmesi işten bile değil.

İmroz, Ege Denizinde, Çanakkale Boğazının kuzeybatısında, Çanakkaleye 32 deniz mili mesafededir. Bozcaada'nın sahilden uzaklığı sadece 6 mildir.

ÇARŞAMBA günleri saat 8.30 da Galata rıhtımından kalkan Çanakkale sürat postası perşembe 01.30 da Bozcaadaya, 03.30 da bu seferin son iskelesi olan İmroz adasına varır. İmroz İstanbuldan 170 mil mesafededir. İstanbul - İmroz vapur ücreti I. mevki 40, II. mevki 27 liradır. Vapurda yemek tabldot olarak 12.5 liradır.

İmrozda iskele yoktur. Gece yarısından sonra limana motörlerle çıkılır. Bu iniş - binişler çok kere kötü hava şartları içerisinde ve bin bir müşkülâtla yapılır. Gemiden motörle karaya çıkış adam başına 2 liradır. Vapur İmrozda 1.5 saatlik tevakkuftan sonra saat 05.00 de Çanakkale yoliyle aynı günün akşamı 21.30 da İstanbula döner. Haftada bir gün, pazartesi 12.00 de Çanakkaleden hareket eden posta motörü, salı günü 12 de İmrozdan kalkarak Çanakkaleye döner. Yol 4 saat, navlun adam başına 10 liradır. Her gün Sirkeciden Çanakkaleye otobüs vardır. Yol 7 saat, ücret 17.50 liradır. Çanakkale - İmroz vapur ücreti I. mevki 15, II. mevki 10.80 liradır.

Kaleköy, İmroz Adasının iskelesi ve plâjıdır. 40 hanelik köyde 4 pansiyon, 2 lokanta, 3 bakkal dükkânı, 1 lokanta - gazino, 10 kabineli, 500 metre uzunluğunda bir plâjı vardır. İmroz Turizm Kurumundan çadır ve pansiyonlar için gerekli bilgi temin edilebilir. İlçe merkezi Çınarlı, Kaleköyden 4.5 kilometre içeridedir. 3 otobüs, 2 pikap ve kamyon adanın ulaştırmasını sağlar. Köylere giden bütün yollar ilçe merkezinden geçer. İskele - Çınarlı arası otobüs fiatları 50 kuruştur.

İlçe merkezi Çınarlıda elektrik, su, bir PTT ve sağlık merkezi vardır. Ayrıca 2 otel, 4 lokanta, 30 dan fazla pansiyon bulunur. Otel fiatları 3 liradır. Pansiyon nefis bir kahvaltı ile birlikte 7.5 liradır. Pansiyonlarda temizliğe son derece dikkat edilir.

Merkeze yarım saat mesafedeki Dereköye otobüsler 150 kuruşa gider.

Tepeköyün hemen yanıbaşındaki bu şahane manzaralı mesire yerinde bir gazino, küçük bir de otel vardır...

İMROZ — Yukarıdaki fotoğrafta Kaleköy iskelesine 15 dakika mesafedeki Kaşkaval Burnu görülüyor. Dalgalar kayaları üst üste konulmuş kaşar peyniri tekerlekleri haline getirmiştir. Sağda, tabii güzelliklerinin hemen yanı başında turistleri ağırlama gayreti titizlikle yer almış olan İmroz'un ilçe merkezi Çınarlı'da turistik Splendit lokantasının içi, Amerikan barı görülüyor.

BOZCAADA

Kıyıya yakınlığı ve günde iki defa motör seferi olması bakımından, Bozcaada yolcuları daha ziyade kara yolunu tercih ederler. Çanakkaleden her gün saat 13 te hareket eden Geyikli otobüsü 3 liradır. Aynı otobüs 50 kuruş karşılığı yolcuları Odunluk İskelesine bırakır. Odunluk İskelesi - Bozcaada arası motör ücreti 150 kuruştur. Çanakkaleden Bozcaadaya 2, 2.5 saatte gelinebilir. 1812 kişiden ibaret nüfusunun ekseriyetini Rum vatandaşlar teşkil eder. Yemeklik çavuş ve şaraplık üzümleri meşhurdur. İrili ufaklı 12 şarap imalâthanesi vardır. Adada 5 yataklı küçük bir pansiyon, elektrik vardır. Su tesisleri tamamlanmak üzeredir. Belediye bu yıl turistleri ağırlamak için faaliyete geçmiştir. Denize girilecek tabii plâjları bulunan adada polis vakası kaydedilmemiştir.

Pirgos plâjı Dereköye 6 km. uzaklıktadır.

İlçe merkezine 17 km. uzaklıktaki Tepeköye 125 kuruşa gidilir. Tepeköye 1 - 2 km. mesafedeki Spilya adanın en renkli köşelerinden biridir. Burada 5 oda 10 yataklı küçük ve tertemiz bir otel, bir de içkili gazino bulunur. Yatak ücreti 3 liradır.

Ağustos ayı İmroza gitmek için en müsait zamandır. İmroz'un her köyünün mahalli bir panayırı vardır. Bu panayırlar dinî günlere rastlar. Âyinlerden sonra halk yer, içer, köy meydanlarında sabahlara kadar eğlenir. Mahallî kıyafetlerini giymiş gençler fenerlerle ışıklandırılmış meydanda, müstakbel eşlerini seçer. 15 ağustos Çınarlı, 16 Spilya, 29 ağustos Kaleköy, 8 eylûl de Dereköyün panayır-günleridir. İstanbullu Rum vatandaşlar panayır zamanı adaya akın etmektedirler.

YER AYIRTMAK İÇİN ADRESLER

İmroz'da: İmrozu Güzelleştirme ve Turizm Cemiyeti, TURİMROZ - İmroz. - Stavro Stavropulo, Splandit Lokantası - İmroz - Bozcaadada: Belediye Reisliği ve Sokrat İncesu, Bozcaada.

Bozcaada kalesi burçları, bedenleriyle zamanımıza kadar ayakta kalabilmiştir. Yandaki fotoğrafta görüldüğü gibi şarap fıçıları motorlara bu şekilde yüklenmektedir.

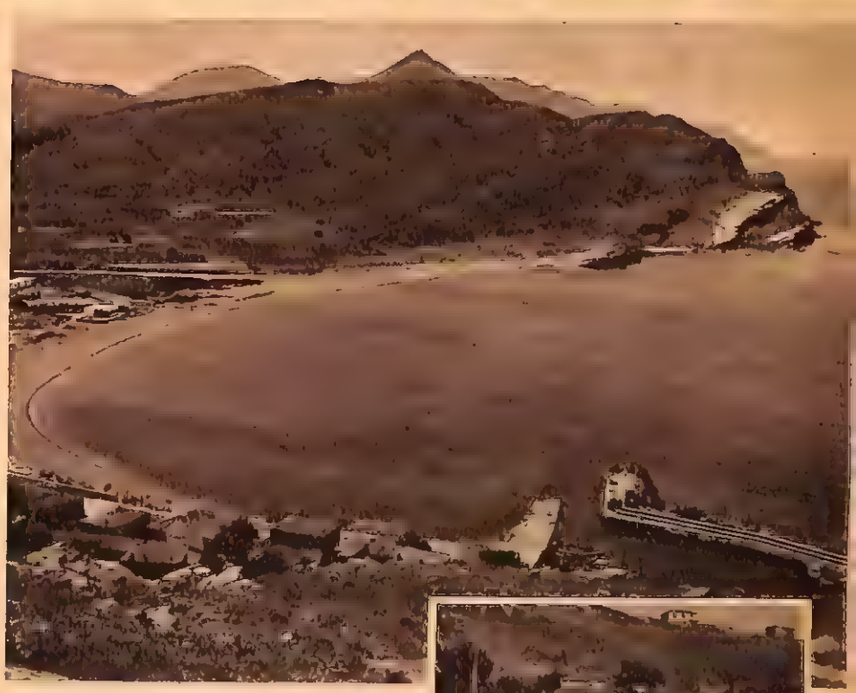

KALEKÖY — İmroz Adasının limanı, giriş kapısı ve plâj mahallidir. İlçe merkezi Çınarlı'ya 4,5 kilometre uzaklıktadır. Halk denize Kaleköy plâjında girer. Küçük deniz vasıtalarının barınabileceği mendirek, motör iskelesi, gümrük, liman daireleri buradadır. İskelenin çıkışında bir de denizciler kilisesi vardır. Kaleköyün ananevi panayırı 29 ağustos günüdür.

EŞKEL DENİZ KAMPI Mudanyaya 20 kilometre mesafedeki Eşkel tabiî limanına bu yıl Bursa, Türk - Amerikan Kültür ve Tanışma Derneği tarafından çadırlı bir kamp kurulacaktır. İnce kumlu tabiî plâjı, güzel havası ve zengin balıklarıyle Eşkel, Bursanın Floryası olmaya namzettir. Bu yıl kurulacak kamp 3 devreli olacaktır. Temmuzda başlayıp ağustosta nihayete erecek her virmişer günlük devrenin ücreti adamı başına 250 liradır. Doktoru, elektriği, sineması ve çeşitli eğlenceleriyle Eşkel Kampı ideal bir dinlenme yeri olacaktır. İsteyenlere Amerikalı öğretmenler tarafından günde iki saat İngilizce dersi verilecektir. Mudanya ile dahilî otobüs irtibatı vardır. Bilgi almak için şu adrese müracaat edilebilir: Türk - Amerikan Kültür Derneği, Hocaalizade Mahallesi No. 45 Bursa. Tel., 3390.

ÖREN PLÂJ SİTESİ Balıkesir'in Bürhaniye ilçesine 5 km. mesafede elektriği, suyu ve modern tesisleri olan bir plâj ve sayfiye sitesidir. İki odalı, banyolu 45 ev Belediye tarafından kiraya verilmektedir. Ayrıca kamp için çadır temin etmek mümkündür. Müracaat adresi: Bürhaniye Belediye Başkanlığı ve Bürhaniye-Kemer Turizm Derneği.

Hayat ★ ★ ★

Türk Filim Yıldızları Arasında

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

LEYLÂ SAYAR

Türk perdesinin güzel kadını Leylâ Sayar, bugünlerde İstiklâl Caddesinde, yakışıklı jönlerimizden Muzaffer Tema ile el ele görülüyor. Bu röportajımızda, İstiklâl Caddesinde Leylâ ile Muzaffer arasında geçen ilgi çekici bir hikâyeden söz edecek, güzel yıldızın özelliklerini anlatacağız...

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN — FOTOĞRAF: EROL DERNEK

GÜZEL YILDIZ **Leylâ Sayar 1940 yılında doğmuştur. İstanbul Konservatuvarında bale dersleri almıştır. Üsküdar Amerikan Kız Lisesinin son sınıfından ayrılmıştır. Bu yılın en çok filim çeviren yıldızıdır. Boyu 1.65, kilosu 60 tır. Gözleri elâdır. Bir gün İstiklâl Caddesinden geçerken, bir filim avcısı yürüyüşünü beğenmiş, «Duvaklı Göl» filminde oynamasını istemiş. Sonra «Leylâ», «Aşk Hırsızı», «Yangın Var», «Can Mustafa», «Dertli Irmak» filimlerinde başrolü oynamıştır...**

İSTİKLÂL Caddesi dünyanın en renkli üç, beş caddesinden biridir. Mağaza adlariyle, vitrinleriyle, yanıp sönen ışıklariyle, tramvaylariyle, camisiyle, kilisesiyle, ara sokaklariyle, insanlariyle bir renk cümbüşü içindedir. Taksim'den Tünel'e kadar uzanır. Ancak, caddenin özelliği tramvay yolunun sağa döndüğü Galatasaray'da biter. Bu yoldan geçen kadınların çoğu güzeldir, çoğu güzel kokular sürünür, çoğunun elbiseleri bir ressam paleti gibi renklidir. Siyah renk, İstiklâl Caddesinde, Renoir'ın çıplak desenlerinde olduğu gibi, bir süstür.

Bu caddeden gene güzel bir kız geçiyordu. Yaş takviminden, ya 15, ya 16 bahar yaprağı düşmüştü. Yeşil bir blûz, ekose bir eteklik giymiş, saçlarına siyah bir kordele bağlamıştı. Ardından da, uzun boylu, düz saçlı, yakışıklı bir delikanlı yürüyordu. Daha doğrusu, her yeni vitrinde bir adım yaklaşıyordu. Yaklaştı, yaklaştı, kızın kulağına eğildi:

— Çok güzelsiniz, dedi, artist olmak ister misiniz?

Genç kız, delikanlıyı şöyle bir süzdü:

— Ben güzelim ama, sen bir...

Cevap bir küfürle noktalanmıştı. Delikanlı şaşırdı. Yeşil blûzlu genç kız, tramvayların, otomobillerin arasından süzülerek karşı kaldırıma geçti. Ara sokaklardan birine saptı. Pembe boyalı bir evin kapısını çaldı. Kapıyı orta yaşlı bir kadın açtı. Genç kız:

— Anne, dedi, sana bir şey söyliyeceğim. Bana bir dakika önce artist Muzaffer Tema lâf attı...

Kadının dudaklarında bir gülümseme dolaştı:

— Peki, ne dedi?...

— Çok güzelsin, dedi, artist yapayım seni, dedi.

— Cevap verdin mi?...

— Evet, bir küfürle!...

Pembe evin kapısı, sokaktan geçen insanların yüzüne kapandı.

Tanınmış filim yıldızımız Leylâ Sayar'ın en güzel hikâyelerinden biri İstiklâl Caddesinde başlamıştı. O gün Leylâ'nın gönlüne, İstiklâl Caddesinin filimcilere açılan ara sokaklarından birine, günün birinde sapacağı doğmuştu... Leylâ Sayar, önsezisini şöyle açıklıyor:

— Ömür yolumu tesadüfler çizmiştir. Batıl inançlarım vardır. Bir, iki güzel tesadüf, birkaç gün bu inançlara uyma; beni mutluluğa götürür. Meselâ, ben 13 ü değil de, 9 u uğursuz sayarım. Salıyı, doğum günüm olduğu halde, hiç sevmem. Kırmızı rengin uğursuzluğuno inanırım. Arap görünce, tükürürüm. Bu yüzden iki defa belediye cezası verdim. Kurşun dökdürürüm. Yanımda üç muska taşırım. Biri nazara, biri kötü ruhlara, biri de hastalıklara karşıdır. Cinli, perili hikâyeleri severim. Aşk hikâyeleri sarmaz beni. Bu belki de, âşık olduğum ilk erkeğin yaşlı, çirkin bir insan olmasından ötürü... Yüzü çil çildi. Lisede öğretmenimdi. Onu seviyordum. Bugün sevdiğim insan ise, yakışıklı, tam erkek güzeli. Beş yıl önce İstiklâl Caddesinde bana lâf atan Muzaffer Tema ile, bir tesadüf sonunda arkadaş olduk. Tanıştığımız gün ona: «Sen bana lâf atmış, ben de sana küfür etmiştim» dedim. Hatırlamadı. Her halde lâf attığı, sonra da küfür işittiği insan sayısı epey yüklüydü. Muzaffer Tema çok iyi bir insan... Muzaffer'i seviyorum. Onun için, şiir bile yazdım. Satır başlarının ilk harfleri yukarıdan aşağıya doğru okununca «Muzaffer Tema» adı çıkan, akrostiş şiirim şu:

Mukadderat deyip terketme beni,
Uzaklara gidip ağlatma beni
Zalim kadere küstürme beni
Ağladım hep, ağlatma beni
Feleğin sillesi hep beni vurur
Felâket koynunda hep beni bulur
Elveda diyerek sevgim son bulur
Rahat ol sevgilim, sen de elveda
Tanrı ister bunu da sana elveda
Elveda sevgiye hayata veda
Mukadderat yırtınma, boşa yıpranma
Âşıkım, âşıkım sana, âşıkım sana...

Anlaşıyoruz. Ama evlenmeyi düşünmüyorum. Bir insana bağlanmak zor geliyor. Ben «aşk hürriyeti» ni seviyorum. Bu düşüncemi, bizi tanıyanlara anlatabilmek öyle güç ki... Meselâ, şimdi Muzaffer gelecek, İstiklâl Caddesinden şöyle bir yürüyeceğiz. Görenler, gönüllerine göre bizi birleştirmeyi düşünecek. Kimi haftaya nişanımızı yapacak, kimi de ayın sonunda düğünümüzü.

Kapı çalındı. Muzaffer Tema gelmişti. Leylâ Sayar kirli sarı bir elbise giydi. Elbisenin siyah bir biyesi vardı. Merdivenlerden indiler. Ara sokaktan İstiklâl Caddesine çıktılar. Beş yıl önce, on beş yaşındaki Leylâ'ya söz attığı vitrinin önüne gelince Muzaffer:

— Çok güzelsin, Leylâ, dedi...

Leylâ:

— Sen de bir... dedi, bir an sustu, sonra cümlesini tamamladı:

— Beş yıl önceki adını söyletmesen olmaz!...

İstiklâl Caddesi gene kalabalıktı, gene renkliydi, geçen kadınların çoğu gene güzeldi..

LEYLÂ SAYIR

ATA SÖZLERİ NEREDEN GELİYOR BİLİYOR MUSUNUZ?

YAZAN : BEŞİM ATALAY

ALLAH İÇİN KURBAN, KÜP İÇİN KAVURMA

Pintinin biri evlenmiş. Birkaç ay sonra Kurban Bayramı gelmiş. Adam kurbanlık bir koyunla bir de küp alıp evine gitmiş. Küpün ne olacağını soran karısına: «Allah için kurban, küp için kavurma!» demiş...

■

AKILSIZ DOSTTAN AKILLI DÜŞMAN DAHA YEĞDİR

Avcılıkla geçinen bir adam bir gün ormanda gezerken kocaman bir ayı görür. Ayı bir çamın dibine yatmış, inleyip durur. Avcı ayıya yaklaşır. Bakar ki, ayının ayağına büyücek bir kazık batmış, kanıyor. Kazığı ayının ayağından çıkarır, yarayı sarar. Memnun olan ayı, ağaç kovuklarındaki balları gösterir. İkisi dost olurlar. Avcı, arasıra ormana gelir, ayı ile konuşur; bal toplar, gidermiş. Bir gün gene ormana gelmiş. Dostu ile görüşmüş, konuşmuş. Bir hayli de bal yemişler. Avcının uykusu gelmiş. Çayıra uzanınca uyuyup kalmış. Ayı da başını beklermiş. Biraz sonra, avcının ağzındaki bal bulaşıklarına sinekler konmaya başlamış. Ayı bir çam dalı kırarak sinekleri kovmaya çalışmış ise de olmamış. Kızmış. Sinekların hepsini birden öldürmek dileğiyle koca bir kaya parçası almış, adamın kafasına fırlatmış. Hem dostunu, hem de sinekleri öldürmüş. «Akılsız dosttan akıllı düşman daha yeğdir» sözü de buradan çıkmış.

■

ACEMİ BÜLBÜL BU KADAR ÖTER

Bahçeler arasında gezerken Nasrettin Hoca'nın bir bahçede, altın renginde olgunlaşmış kayısılara gözü takılır. Güneş ışığı altında daha çekici görünen kayısılara bayılır. Etrafına bakar, kimseyi göremez. Hemen ağaca çıkarak yemeğe koyulur. Az sonra bahçe sahibi çıkagelir: «Hey, orada ne yapıyorsun?» diye bağırır. Hoca: «Ben bülbülüm, öteriml» der. Bahçe sahibi: «Öt bakalım» der. Hoca ötmeye başlar. Bahçe sahibi: «Bu nasıl ötüş?» deyince, «Acemi bülbül bu kadar öter, bırak da ara sıra gelip bahçende ötmek öğreneyim» cevabını verir.

■

ARABIN DERDİ KIRMIZI PABUÇ

Eski ağalardan birinin evinde bir zenci karısı hizmet edermiş. Adam çarşıya gittikçe, kendisine bir kırmızı pabuç almasını söylermiş. Bir gün nasılsa adamın elinden büyük bir kaza çıkmış. Asılması için hüküm giymiş. Polisler adamı asmak için evinden alıp götürürlerken zenci karısı bir şeyden habersiz olarak adamın arkasından: «Benim kırmızı pabucu unutma» diye söylenince, adam: «Benim derdim can, Arabın derdi kırmızı pabuç» demiş...

SON TEDBİR Baktınız ki, arabaya hâkim olamıyorsunuz. Herhangi bir manevra yapmak için çok geç. Bir yere çarpmak yüzde yüz mukadder. Bu takdirde ölüm tehlikesini olsun önlemek için, önce yangın ihtimaline karşı kontağı kapatın, sonra resimdeki gibi kanepeye yatın. Böylece direksiyonun göğse saplanması, başın ön cama çarpması veya ayakların kırılması ihtimalini ortadan kaldırmış olursunuz.

BAZI KAZALARI ÖNLİYEBİLİRSİNİZ!...

Bazı trafik kazalarında otomobil kullananın kazayı önlemek için hiçbir şey yapamıyacak durumda olduğu iddia edilir. Bu iddia yanlıştır. Direksiyondaki çok defa kaza olacağını anlayınca korkuya kapılıp, gerekli tedbirleri alamaz. Halbuki, birkaç saniyelik bir zamanda soğukkanlı davranarak tehlikeyi önlemek kabildir...

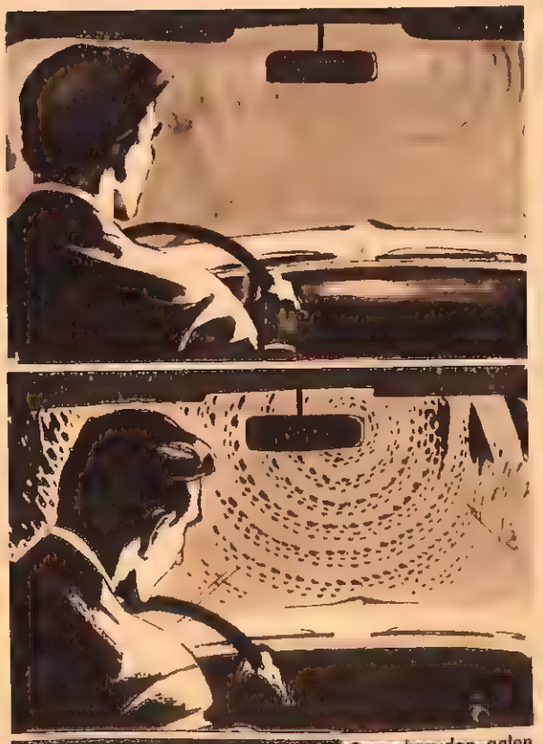

FAR GÖZÜNÜZÜ ALIYORSA Gece karşıdan gelen araba uzak farlarını söndürmüyor, ışık gözünüzü alıyor. Siz de kızıp uzak farlarınızı yakmağa devam etmeyin, farlarınızı kısaltın, hızınızı kesin. Karşı ışığa hiç bakmayın. Gözünüzü yolun sağına dikin. Icabederse durup öbürünün geçmesini bekleyin.

LÂSTİĞİNİZ PATLARSA Düz ve ıssız açık bir yolda süratle gidiyorsunuz. Karşıdan da bir araba geliyor. Birden lâstiğiniz patladı. Hemen frene basmayın. Arabanın sağa, sola kaymaması için direksiyona iki elle sıkıca sarılın, gazı kesin, sağ tarafı kollayın. İyice ağırlaştıktan sonra tatlı tatlı fren yapıp, lâstiği değiştirin.

Gelecek sayılarımızda aynı konuda başka öğütler bulacaksınız.

KIRKPINAR GÜREŞLERİ DOLAYISİYLE

Aliço, efsanevi kahramanların diliyle şöyle bağırıyordu:

"Bunun Burasına Kırkpınar Meydanı Derler„

ALIÇO, tam yirmi altı sene baş ödülünü kurtardığı Kırkpınar'a yirmi yedinci sene de gömlek soyunmadan başpehlivanlığı alacağına emin olarak gitmişti. İdmanı da şöyle böyle idi. Fakat o seneki Kırkpınar'a iki yabancı pehlivanın gireceği söyleniyordu. O zamanın ağırbaşlılığı dolayısiyle yabancı pehlivanların hangi sırada güreşlere gireceklerini soran olmuyordu.

Yabancı pehlivanlardan biri iri vücutlu, beyaz çehreli, pençeleri fazlaca büyük bir genç irisi idi. Başına güzel bir Trablus şalı sarılmış, kispetinin zembiline yaslanmış, sakin sakin meydanı seyrediyordu. Ahalinin ve eski pehlivanların dikkatlerini çeken o yabancının hangi sınıfta soyunacağı merakla bekleniyordu. Büyükorta pehlivanları meydana çıkarlarken meydancı yabancıya danışmak mecburiyetinde kalmıştı:

— Ağam, yabancısın da ondan söylerim; büyükortalar çıkıyor, soyunacaksan soyun. Yoksa başaltı güreşlerine kalırsın. Burası Kırkpınar'dır, sizin köylerin başpehlivanları burada büyükortayı hakedemezler.

Yabancı pehlivan, meydancının bu sözlerine aldırış etmemiş, istifini bozmadan:

— Büyükortaya soyunmıyacağım, cevabını vermişti.

Meydancı şaşakalmıştı. İlk defa Kırkpınar'a gelen bir genç pehlivanın büyükortaya soyunmaması ne demekti? Başaltında o zamanın en belâlı pehlivanları vardı. Birkaçı, Aliço'nun belâsından başaltına giriyordu.

Büyükortanın pehlivanları elenmeğe başladıkları sırada başaltı pehlivanları hazırlanıyorlardı. Yabancı pehlivan hâlâ yerinden kıpırdamıyordu. Demek, o delikanlı başa soyunacaktı. Başta belâlıların belâlısı Aliço vardı.

Başaltı pehlivanlarının güreşlerinin sonlarına doğru akşam oluyordu. Bu yüzden başpehlivanların ertesi gün soyunmaları kararlaştırılmıştı. Esasen başta Aliço ve o delikanlıdan başkaları Kırkpınar Başpehlivanlığından ziyade, yenik ödülü almağa çıkacaklardı. Kalabalık olmıyan başpehlivanlığın ertesi güne kalması daha iyi oluyordu.

DELİORMANLI YUSUF PEHLİVAN

Ertesi gün öğleye doğru, başaltı pehlivanları tamamen elenmişler, başaltı birincisi belli olmuş, meydan da başpehlivanlara kalmıştı. Zurnalar, davullar başpehlivan havalarını vuruyor, Aliço da soyunmağa kalkıyordu. Aliço'yu takiben yabancı pehlivan da ayağa kalkmış, kispet zembilini almış, soyunmağa gidiyordu.

Aliço, meydana döndüğü vakit kıspetinin kasnağı üstüne toplayıp önden düğmelediği hilâlî gömleği ile meydanda dolaşmağa başlamıştı. Aliço meydanda dolaşırken yabancı pehlivan da sükût ediyordu. O da, sırtından hilâli gömleğini çıkarmamıştı. Başpehlivanlığa çok soyunmuş gibi tabiî davranması dikkati çekiyordu.

Aliço kaşlarını çatmış, yakıcı bakışlarla yabancı pehlivanı süzüyordu. İki pehlivan yaklaşmışlardı. Artık güreş başlıyordu. Herkes pehlivanları takdim edecek cazgıra kulak vermişti. Yabancı pehlivanın kim olduğu, nereli olduğu anlaşılacaktı.

Cazgır, halkın yabancı pehlivanın kim olduğunu meraklandığını bildiği için duasına başlamadan iki pehlivanı takdim ederken kelimeleri tane tane, yavaş yavaş söylüyordu:

— Ağalar! Ey ahali! Başa meşhur Aliço pehlivanla, Deliormanlı Yusuf pehlivan tutuşacaklar.

Aliço'ya doğru:

— Ey Aliço! Aliço! Koca Aliço! Bu meydanın yirmi altı senelik başpehlivanı Aliço! Huzur güreşlerinde ve şu Kırkpınar meydanında yendiğin nice pehlivanlardan ötürü kendine çok güvenme. Ummadığın taş baş yarar, derler. Karşına çıkan Deliormanlı Yusuf Pehlivanın ne olduğunu şimdi anlarsın. Belli olmaz ha... Bunun burası er meydanıdır.

Yusuf'a dönerek:

— Ey Yusuf Ağa. Aliço pehlivanın saçsız kafasına bakıp da geçkin olduğunu sanma sakın. Buna adiyle, saniyle gaddar Aliço derler. Her oyunu bir belâ, her tutuşu bir âfettir, ona göre kendini kolla.

Aliço ile Yusuf cazgırın önünden kopup, peşrevlenmeğe başlamışlardı. Aliço, yirmi beş yaşında imiş gibi kıvrak ve hızlı peşrevleniyordu. Deliormanlı Yusuf'un peşrevi de çok göz alıcı ve başpehlivanlığa yakışır bir çalımda idi.

GÜREŞ BAŞLIYOR

Aliço, Yusuf'u daha ilk ağızda yıldırmak için dehşetli bir el ense ile güreşe girmişti. Ahali, Aliço'nun dehşetli el ensesini yiyen Yusuf'un pek sarsılmadığını görünce, o güreşte beklenmiyen bir şeyler olabileceğini hissetmişti. Aliço, hasmından hiç çekinmediğini göstermek için çok dik güreşiyordu. Yusuf'un paçalara dalmasını bekliyen Aliço, el enselerle yıldıramadığı delikanlıyı öldürücü boyunduruklarla haklamak niyetinde idi. Yusuf nedense, çok dik güreşen Aliço'ya dalmıyordu.

Güreş yarım saati geçerken, Aliço'nun el enselerine karşılık vermeğe başlıyan Yusuf'un kollarında korkunç bir kuvvetin mevcut olduğunu Aliço farketmeğe başlamıştı. Pençeleri aslan pençesi gibi tablalı ve mayalı olan Yusuf, Aliço'nun ensesini kızartıyordu.

Güreş bir saati geçerken biraz ayrılıp acı acı naralandıktan sonra Yusuf'un üstüne varan Aliço'nun bütün heybetiyle çift paçaya dalması bir olmuştu. Yusuf, harikulâde çevik bir dönüşle Aliço'nun topuklarını havalandırmasına vakit bırakmadan öne doğru batıklanıp yüzükoyun düşmüştü. Yusuf'un arkasından dizleriyle emekliyerek yetişen Aliço, hasmının kasnağından basarak Yusuf'u zaptetmişti.

Yusuf ne yapıp yapıp ayağa fırlamak için sağa, sola atılıyordu. Fakat kasnağı Aliço'nun pençelerine geçmiş olan Yusuf bu atılışlarla kurtulamıyacağını anlamış, kirpi gibi toplanmıştı.

Aliço, şak kündesine el attığı sırada genç adalesinin olanca yaylanmasiyle ileri atılan Yusuf, arayı biraz açar açmaz ayağa fırlamış, Aliço peşinden gelirken koca herifi ayakta karşılamış ve acı bir nara koyuvermişti:

— Hayda be pehlivanların pehlivanı. Yaşa be ağam. Güreşin böylesini de bana gösterdin.

Ahali de şevke gelmiş, bağırışıyordu:

— A be kızanlar. Bu ne güreştir...

Gurubun turuncu ışıkları meydana yayılırken Yusuf bir daha alta düşmeden gaddar Aliço'ya kafa tutar halde güreşi sürdürüp gidiyordu.

Hızı gittikçe artarak saatlerdir devam eden boğuşmada hangi pehlivanın galip çıkacağını kestirmek mümkün değildi. Fakat Koca Yusuf'un Aliço'dan daha nefesli olduğu hissediliyordu. Aliço'nun idmansızlığı, geçkinliği ne de olsa kendini göstermeğe başlamıştı. Senelerin yükü, hasmının ağırlığı ile beraber Aliço'nun omuzlarına yükleniyordu. Fakat buna rağmen koca Aliço, Yusuf taleb etmeden bir kere yağını tazelememiş, tek defa gözlerini silecek mendil istememişti.

Aliço akşam kararırken Yusuf'un dört yüz dirhemlik bir pehlivan olduğunu takdir ettiği için delikanlıyı yıpratmaktan çekinir olmuştu. Boğmalarında daha insaflı davranıyor, budamalarında yumuşak hareket ediyordu.

ALİÇO'NUN EMANETİ

Vakit hayli ilerlemiş, gece karanlığı çökmeğe başlamıştı. Aliço, içinde yatan aslanın nasıl kükrediğini, bu son güreşinde dahi gençliğindeki gibi şahlandığını bir daha gösteriyordu. Güreşi bırakmak için araya girenlere, efsanevî kahramanların diliyle şöyle bağırıyordu:

— A be ağalar, bunun burasına Kırkpınar meydanı derler. Yenişinceye kadar tutuşulur. Zift fıçıları, çıralar niçin durur? Karanlık basınca yakarız onları. Ben vaktiyle pişirdiğim güreşleri bırakır mıydım? Bizden sonra bu meydanların bekçiliğini yapacak şu kızan da bu güreşi hakedecekse etsin. Ben bu kızanı zaten başpehlivanlığa nasipli gördüm. Adalı ile gürleşlerini bu meydanda da, başka meydan da ayırdederler. Ama beni yenebilecekse yensin.. Yusuf gibi bir pehlivana yenilmek kaderde ise yerinecek ne var? Hem ben meydanlardan çekileceğim. Aliço'yu yenmek talihini şu koca oğlan bir daha nerede bulacak? Bırakın. Bu senenin Kırkpınar ödülünden başka, Aliço'yu yenmiş olmak fırsatını da ben şu delikanlıya vereyim. Bu fırsat Yusuf'a çok değildir. Bırakın güreşimize devam edelim...

Aliço'nun bu yürekten sözlerine karşı Koca Yusuf dayanamamış, ağlamağa başlamıştı. Saçlarına kır düşmüş Aliço'nun önünde diz çökercesine ihtiramla durmuş, iki eliyle sağ elini kavramış; öpüyor, yalvarıyordu:

— Ustaların ustası. Cihan pehlivanlarının pehlivanı. Gel etme, şu güreşi ağaların istedikleri gibi bırakalım. Sözlerinle beni yendin. Elimde, ayağımda derman kalmadı. O lâflarından sonra ben seni artık tutamam. İstersen sen tut da sırtımı yere getir. Beni bu meydana lâyık gördünse ver şu ellerini, babamın elleri gibi bir daha öpeyim de, sen de bana bundan sonrası için dua et...

Aliço, Yusuf'un ağlıyarak yalvarması karşısında yumuşamış, başpehlivanlığı hasmına şu sözlerle emanet edip meydandan ayrılıyordu:

— Yusuf!... Şu meydanı sana bırakıyorum. Gözüm arkamda kalmıyacak. Kırkpınar'a lâyık bir pehlivanmışsın oğul. Bu seneki ödül de başpehlivanlık gibi hakkındır. Al, ikisine de güle güle sahip ol...

Eşref Şefik'in «Tarihi Türk Güreşleri» kitabından.

Hayat

ALİÇO VE ŞAMDANCI İBRAHİM

Hayat

KATRANCI MEHMET VE KURTDERELİ MEHMET

KIRKPINAR GÜREŞLERİ DOLAYISİYLE

Kurtdereli - Katrancı

Kurtdereli Mehmet'in Ağzından:

SUSURLUĞUN Kepekli Köyündeki büyük bir düğünde başı istiyerek Katrancı'ya çıktım. O zamana kadar birçok köy düğünlerinde beni yenecek kimse kalmadığı için gûya başı kazanıyordum ama, bunlar karşımda dengim olmayışındandı. Ilk hakiki başpehlivanlık güreşini şimdi yapacaktım. Katrancı'yı yenersem... Meğer ne ben onu tanımışım, ne kendi değerimi ölçmüşüm. Katrancı, onunla güreşi göze almamdan öfkeli; beni öyle eziyordu ki, kemane çeke çeke, boyunduruk vura vura, tırpan ata ata pestilimi çıkardı. Güreşten yalnız yenik olarak ayrılmadım, o kadar bitiktim ki ancak küçük pehlivanların yardımları ile giyinebildim. Beni külçe halinde yaylıya yatırdılar. Kan kusuyordum.

■

Ev halkı ve komşular beni yarı ölü yaylıdan alıp yatağa serdiler. Iler tutar tarafım yok. Hem ağzımdan boyuna kan geliyor, hem idrarım boyuna kan akıyor. Hastalığım tam bir yıl sürdü. Bir yıl ölümle pençeleştim, durdum. Hey gidi Kurtdereli hey, sen misin ortalığı kasıp kavuran? Çöp bile kaldıramaz haldeydim. Fakat tuhaf, vücudum bitkin ama, içim kuvvetli. «Hele bir iyi olayım, Katrancı'dan mutlak öcümü alırım» deyip duruyorum. Pehlivanlık aşkım bir zerre bile sarsılmamıştı.

■

Anamın hamursuz börekleri yalnız bizim köyde değil, etraf köylerde de dillere destandı. Anacığım beni börek yedire yedire, çiğ manda sütü içire içire öyle besledi, öyle besledi ki, az zamanda, eski halimi kat kat geçtim. Ensemi çeviremez hale geldim. Anam beni ikinci defa dünyaya getirmişti. Sahiden yeni bir Kurtdereli olmuştum. Telâşeli Mehmet Usta'nın kispeti bile artık vücuduma sığmadığı için yeni bir kispet yaptırdım. Balya, Biga ve diğer yerlerde başpehlivan diye kime rasladımsa kaldırdığım gibi yere vuruyordum.

Cızlak ismindeki başpehlivanın önüne kimse duramazmış. Onu da kolayca haklayıverdim. Artık hep Katrancı'yı takibediyordum. Çardak'taki büyük güreşe davet edildiğim zaman Katrancı'nın oraya geleceğini duyunca öyle sevine sevine koştum ki...

KISMET DEĞILMİŞ

Gelibolu Mevlevi Şeyhinin Çardak'taki düğünü görülecek şeydi. Türkiye'nin o zamanki en büyük başpehlivanları oraya gelmişti. Ben Çardak güreşine Katrancı ile tutuşayım diye gittim. Fakat kader karşıma Koca Yusuf'u çıkardı. Katrancı, Adalı Halil'le güreşecekti. Koca Yusuf gibi kuvvetli insan ne geldi, ne gelir. Kaburgaları mandadan da kuvvetliydi. Adamdaki pençeye bakmalı ki benim o kaviler kavisi kispeti parçalayıverdi. Böyle bir heybetle başa çıkmağa imkân yoktu.

Fakat Koca Yusuf yalnız çok kuvvetli değil, çok yiğitti de. Katrancı'nın evvelki yıl yaptığı gibi beni ezip öldürmeğe kalkmadı. Hattâ Çardak'taki ödülün iki beşibirliğini bana verdi. Pehlivanca birçok ağabey nasihatleri ile beni himayesine aldı. Netekim o civardaki ikinci büyük güreşe mahsus gelmiyerek meydanı bana bıraktığı için ben de o sayede başa konan tülü deveyi kazandım. Evet, Koca Yusuf yiğit adamdı.

■

Ne mübarek hayvandır bu deve. Iyi yük taşır, uzun yol gider, o kadar iri vücuduna rağmen az şeyle doyar. Üstelik deve bizim meslektaştır da. Hayvanlar içinde en iyi güreşi onlar yapar. Bizim pehlivanlıkta da en baş ödül devedir. Kazandığım tülü deve kızgın bir pehlivandı. Onu yedeğime takıp kurula kurula köye gelince bizim Kurtdere kadınlı - erkekli, çoluklu - çocuklu düğün bayram yaparak devemle beni karşıladılar. Deve sayesinde rütbem arttı. Artık ondan sonra «Deve pehlivanı» unvanını almıştım. Başpehlivanlığımın ilk resmî alâmeti olan deveyi babama hediye ettim.

YA YENECEK, YA ÖLECEKTİM

Artık işim gücüm Katrancı'yı yakalamaktı. Iri yarı, yağız bir at üstünde diyar diyar gezerken Susurluk'taki büyük düğünde onunla buluştum. Beni iki yıl önce öldüresiye ezen Katrancı ile, sanki aramızda hiçbir şey geçmemiş gibi beraber gezip, düğün sofralarına beraber oturuyordum. Oradaki meşhur güreşe başka başpehlivanlar da gelmişti. Fakat şüphe yok ki en üstünleri Katrancı idi. Beni Çardak'tan tanıyıp şimdi daha fazla geliştiğimi gören Katrancı, benim artık iki yıl evvelki adam olmadığımı sezmiş olacak ki, bana güreşte ortaklık ve çıvgar (baş için komplo) teklif etti. Hiç ses çıkarmıyarak: «Nasip, kader, kısmet» dedim.

Başa güreşecekler hep soyunduğu zaman ben Katrancı'yı istedim. O, bunun mânasını anlamıştı. Ya yenecektim, ya ölecektim, ya sakatlanıp yarı ölü sürünecektim. Hiçbir şey gözümde değildi. Peşrevlerimiz yaman oldu. O da benim gibi ayak parmaklarının ucuna basarcasına heyecanlıydı. Sonradan öğrendim ki başımın ortasındaki bir tutam perçem bütün güreş esnasında hep dimdik durmuş. Bütün hayatımın en hınçlı güreşiydi bu.

■

Güreşimiz tam bir buçuk saat sürdü. Buna güreş de değil, boğuşma denebilir. Kıran kırana boğuşuyoruz. Nihayet punduna getirip bir tırpan hamlesiyle Katrancı'yı ayaktan hınk diyemiyecek halde yenik düşürdüm. Fakat hiç terbiyemi bozmadım. Kalkınca elini öptüm. O da benim alnımı öpeceği yerde: «Başka zaman bir güreş daha yapalım Mehmet» dedi. Ben gene «Kader, kısmet» diye cevaplandırdım.

Bu güreşteki baş ödül gayet büyük ve değeri çok yüksek bir tülü deve idi. Balıkesir'den geçerken deveme kırk beş altın verdiler. Hiç köyüme götürmeden ve bizim köylülere göstermeden deveyi satar mıydım? «Köye kadar gelin, üç altın noksanına veririm» dedim. Allah'tan bu teklif güçlerine gittiği için gelmediler. Köylü tam on üç gün deveyi besledi. Ondan sonra deveyi kırk yedi altına Türkmenler satın aldı.

■

Katrancı hani «Bir daha güreşelim» demişti ya, buna rağmen onunla nerede rastaştı isem başka pehlivanları tuttu, benimle güreş kabul etmedi. Onunla sonraları idman güreşi yapar oldum. Iyice dost olmuştuk. Ben de onun beni henüz fazla gençken öldüresiye ezmiş olmasını kalbimden çıkardım. Bizim meslekte öc almak vardır ama, kin tutmak olmaz.

Kepsutlu Çakır pehlivanla da böyle oldu. O da beni Taşköy'deki güreşte «hatalı düşürerek» yenmişti. Sonra bunun öcünü almak için onu yakalayım diye izleyip durdum. Nihayet Sındırgı'da muradıma erdim. Oradaki yenilişinden sonra Çakır dahi bir daha benimle güreş tutmadı. Yabana atılır bir pehlivan değildi bu Çakır. Katrancı'dan sonra karşıma çıkan en kavi pehlivandı. Onunla da gayet iyi dost olduk.

■

Katrancı ile Çakır da artık benimle güreş tutmayınca Balıkesir, Bursa, Çanakkale, Manisa, İzmir vilâyetleriyle bütün o havalide kendime göre güreşecek pehlivan bulamaz olmuştum. Allah'tan Karacabeydeki bir güreşte rasladığım Fiilz Nurullah beni beraberine alıp Istanbula götürdü. Deniz aşırı güreşlerim (yani Marmara ötesi) bunlarla başlar. Sultan Abdülhamid Istanbul içinde güreşi yasak ettiği için Istanbulun etraf kasabalarında güreşiyorduk. Bunların en mühimmi Kartal'da Adalı Halil'le yenişemeyip berabere kalmış olan güreşimizdir.

Istanbul dönüşünden sonra tekrar güreş mevsimi başladığı zaman Balıkesir'in Çayırhisar Köyünde Kara Mehmet Ağa'nın düğününde yapılacak büyük güreşler için bir okuntu (davetiye) aldım. Ben Çayırhisar'a vardığım zaman Katrancı, Kepsutlu Çakır, daha bir takım pehlivanlar oradaydılar. Bütün bunların içinde çekineceğim kimse yoktu. Kendi kuvvetime, bildiğim oyunlara ve karşımdakilerle aramdaki ölçüye göre, eğer bir «kaza yenilişi»ne uğramazsam hepsini yenebilirdim. Zaten başpehlivanlar da bana «Bizim biribirimizle ayrılacak kozlarımız var, sen bize katılma, yalnız seyirci ol» dediler.

Sıra başpehlivanlara gelmişti. Kulağıma birdenbire bir yaylı çalparası geldi. Kafamı Balıkesir yoluna çevirdim. Gelen arabanın yayları oturmuş bir haldeydi. Katrancı da işin farkına vararak bağırdı: «Memet, seninki geliyor galiba.» Şoseyi bitiren arabanın atları dörtnala güreş meydanına döndüler. Içinden, iki çırağı ile beraber Adalı Halil atladı.

KATRANCI'NIN BİR ARACILIĞI

Balıkesir'in Çayırhisar Köyünde Kara Mehmet Ağa'nın düğününde Adalı Halil'le tuttuğum güreş saatlerdir sürüp gidiyordu. Boğuşmanın son kertesine geldiği alaca karanlıkta nihayet Balıkesir'in beyleri, düğünün ağaları, konak adamları aramıza girerek iki pehlivanı değil de sanki iki deveyi birbirinden ayırdılar. Yatsıya doğru düğün sahibinin konağındaki sofrada Adalı ile buluştuk. Katrancı, Cızlak, Çakır ve daha diğer pehlivanlar kuzu dolmasını atıştırırken en iyi parçaları onun önüne koymak suretiyle konuşmamız başladı.

Katrancı meğer ikimizin güreşine de gözleri yaşaracak kadar hayran olmuş. O yaba, o dbul sobul pehlivan diliyle ikimizi de öyle övdü, öyle övdü ki Adalı ile kardeşçe gülümser dururken «Verin ellerinizi, siz artık birbirinizle güreş tutmıyacak kadar kardeş olmalısınız» deyince, o andan itibaren Adalı ile kardeşten de üstün, canciğer olduk.

İsmail Habib Sevük'ün «Türk Güreşi ve Elli Yıl Önce Garp Âlemindeki On Yıllık Türk Kasırgası» adlı kitabından.

CEMİYET HABERLERİ

T.M.T.F. BALOSU — Türkiye Millî Talebe Federasyonu tarafından Dolmabahçe Sarayında verilen «27 Mayıs Balosu» nda aralarında İstanbul Valisinin kızı Nimet Tulga'nın da (arka sırada soldan beşinci) bulunduğu neşeli bir topluluk.

Aynı baloya davetli bulunan güzide misafirlerden başka bir grup İstanbul Vali ve Belediye Başkanı Tümgeneral Refik Tulga ve Bayan Jale Tulga ile birlikte. 27 Mayıs Balosu geç saatlere kadar büyük bir neşe içinde geçmiştir.

MÜZİK ETKİSİNDE RESİM — Geçenlerde Güzel Sanatlar Akademisinde ilgi çekici bir gösteri yapıldı. Müziğin, resim üzerindeki etkisini belirten bu gösteride müsabıkların başarı dereceleri ölçüldü. Üstte, müzik dinliyerek resim yapanlar.

TÜRK FİLİM YARIŞMASI — Geçenlerde Yeni Melek sinemasında İstanbul Sanat Festivalinin gala gecesi tertiplendi. Başarılı Filim olarak «Kırık Çanaklar», başkadın ve erkek artist olarak da Lâle Oraloğlu ile Eşref Kolçak seçildiler. Soldaki resimde Eşref Kolçak, Rejisör Memduh Ün tarafından tebrik edilirken; sağda, galaya iştirak eden ve armağan alan diğer kadın sanatçılar görülmektedir.

UÇAKTA KOKTEYL — KLM Hava Yolları geçenlerde uçakta bir kokteyl tertipledi. Resimde, 8500 metre yükseklikte verilen bu kokteyle katılan davetlilerden bir kısmı görülüyor.

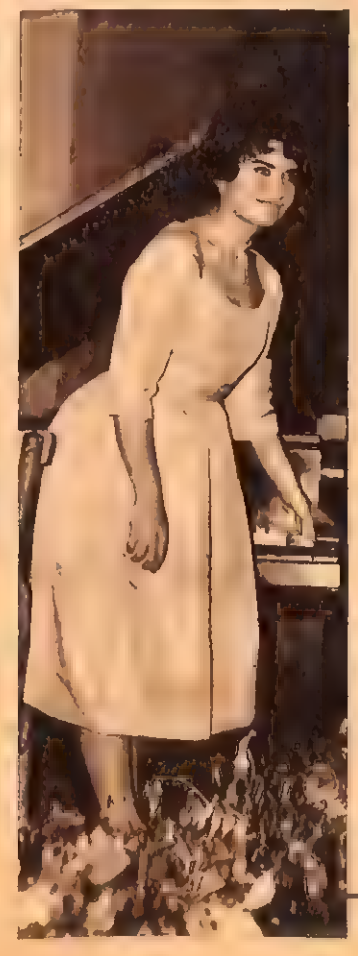

İDİL BİRET İSTANBULDA

İstanbul Sanat Festivali'nin son konseri için Paris'ten davet edilen ünlü piyanistimiz İdil Biret'in şehrimizde verdiği çeşitli konserler başlı başına bir sanat hâdisesi oldu. Bilhassa Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası eşliğinde çaldığı Brahms'ın 2. Piyano Konçertosu dinliyenleri âdeta büyüledi. Resimlerde İdil Biret, İstanbul Amerikan Koleji'nde 31 mayıs akşamı verdiği resitalde görülmektedir..

MÜKEMMEL BİR YAZ İÇKİSİ

A - 329 Reklam Moran

bir parça buz
bir dilim limon
ve
CINZANO
VERMUTU

Çıkan Kısımların Özeti:

Tatlı bir aşk macerasına başlıyacağı güzel Çinli kadını Souzy'yi, kocasına ettiği yemine sadık kalarak Sitka'da bırakıp Alaska'dan Londra'daki atelyesine dönen ressam Trevor, yapacağı Phryné tablosu için model duracak kadın beğenememiş, kızını Viola'yı seçmiştir. Hâkimlerin karşısında soyunan Phryné'yi tasvir ederken de, genç kızın kusursuz vücuduna hayran kalmış, ona âşık olmuştur. Bu, Souzy'ninki gibi sadece bir macera olmadığı için, Viola'ya evlenme teklif etmiştir. Viola da Trevor'u sevmektedir. Ama inkişaf etmek istiyen bir artistin tek kişiye sadık kalamıyacağını söyliyerek bu teklifi reddeder. Trevor çalışamaz hale gelir. Tablonun yarım kalmak ihtimali belirince, Viola, ressamı hakikaten sevdiğini ispat etmek durumunda kaldığını hisseder. Onun evvelâ bir yerde birlikte yemek yemek, sonra da tiyatroya gitmek teklifini kabul eder. Tiyatro dönüşü de, gece yarısı atelyesine gitmekten çekinmez. Artık birbirlerinin olmuş gibidirler. Fakat atelyedeki kısa buluşmalar onları tatmin edemez. Baş başa verip şehir dolaylarında dört gün geçirmeğe karar verirler. Charing Cross garında buluşup Kent Bölgesinde romantik, çok şirin bir kasabaya giderler. Yeşil bir çitin arkasında, yol kenarında, kiraz ağaçlarının arasındaki bir evin iki odasını kiralarlar. Odalardan birinin penceresinden görünen manzara gerçekten harikulâdedir. Bir taraftan bir yasemin şelâlesi dökülmekte, kiraz ağacının beyaz çiçekleri masmavi göğü yer yer doldurmaktadır. Aşağıda, leylâk yığınlariyle, oradan oraya uçuşan ardıç kuşlariyle dolu bahçe gözükmektedir. Karşıda kıvrıla kıvrıla uzaklaşan köy yolu ufuktaki tepeciklerin mavimtıraklığına doğru dalmaktadır. Pencerenin önüne yan yana otururlar. Trevor: «Sevgilim, der, burada benimle beraber bulunduğun için memnun musun?» Viola cevap verir: «Memnun da ne demek? Harikulâde mesudum...» O sırada ikindi güneşi turunculaşmakta, dağların mavisi mora dönmektedir. Yol kenarındaki top ağaçlarda yaprak kımıldamamaktadır. .

Renkli

YAZAN: VICTORIA CROSS

Akşam, yemekte her şeyi güzel, her şeyi nefis buluyorduk. Eğer Viola ile ben, birkaç senelik evli olsaydık, belki de Boyan Jevons'un yemeklerini beğenmiyecektik.

Birlikte geçirdiğimiz bu ilk günlerin mucizeli serabında, bize her şey mükemmel göründü.

Yemekten sonra bahçeye çıktık. İkindinin soluk pembesi şimdi tatlı ve parlak bir yeşile dönmüştü.

Etrafımız kuşların son cıvıltılariyle dolu idi.

Sonra kuşlar birer birer yorulup sustular.

Gökte yıldızlar teker teker tutuştu. Bahçe derin bir sessizliğe gömüldü. Yalnız bir yarasa, sessiz sedasız, oradan oraya uçuyordu.

— Biz de artık gidelim, sevgilim, dedim.

Odamızın penceresi, bıraktığım gibi, hâlâ açıktı. İçeriye, ölgün bir ışıkla beraber, bahçedeki leylâkların kokuları doluyordu.

Bu yaz alaca aydınlığı o kadar nefisti ki, Viola'ya yalvardım:

— Bu ölgün ışıkta, bana çıplak vücudunla görün; eşsiz bir güzellik örneği vermiş olacaksın!

Karyolanın kenarına oturdum, yüreğim çarparak, içime derin, engin bir sevinç dola dola bekledim.

Viola cevap vermedi. Ama mumları da yakmadı. Fakat ipekli kumaşın ve dantellerin hışırtıları arasında soyunmağa başladı.

.....

O gece gözüme uyku girmedi.

Pencere ardına kadar açıktı. Oda, bu ilkbahar gecesinin esrarlı ve yumuşak ışıklariyle, her taraftan duyulan misk gibi kokularla, yarasaların kanad pırtılariyle dolu idi. Kiraz ağacı beyaz ve misk kokulu kollarını odanın içine kadar uzatıyordu. Gözlerim alabildiğine açık, pencereden dışarıyı seyrediyor, düşünüyor, istirahat ediyordum. Mesuttum, mesut olduğumu da tam mânasiyle biliyordum.

Viola yanımda yatıyordu. Bitkinliğe benziyen bir derin uykuda idi. Dudaklarından hafif bir nefes bile çıkmıyordu. Oda öyle ışıklıydı ki, yüzünün yastık üzerindeki beyziliğini, kumral saçlarının dalgalarını açıkça görebiliyordum.

Atelyede birlikte bir gece geçirmeğe hiçbir zaman cesaret edememiştik. Şimdiye kadar, bazan öğleden sonraları, bazan akşamları, felekten zaman çalarcasına birkaç saatçik buluşuyor, bir zil sesiyle, dışarıdan duyulan bir ayak sesiyle ürperiyorduk. Fakat bu derin ıssızlık, Viola'nın, uyanıkken üzerinde mevcut bütün zekâ melekelerini bir yana bırakarak yanı başımda uyu-

FREDO KOLONYALARINI

Çünkü...
Tabiî Esanslarla
imâl edilmiştir.

Geceler

EVİREN: HAMDİ VAROĞLU 9

duğu bu gece saatleri, onu bana, eskisinden daha tam olarak veriyor gibiydi.

■

O gün öğleden sonra Viola'ya bir teklifte bulundum:

— Senin, şu kiraz ağacının altında bir resmini yapmak istiyorum, dedim.

Gülerek:

— Malûm olan şekilde mi? dedi. Burada buna imkân yok, zannederim. Bayan Jevons beni kapı dışarı eder.

— Giyinik de olsan nefîs bir tablo olurdu bu, dedim. Yalnız, yarı yarıya ucuza satılır. Şimdi herkes nü arıyor. Gençliğimde, tayluk yüzünden güzel bir peyzaj yapmıştım, satabilmek için iki sene bekledim. Halbuki bir çıplak kadın resmi, ne kadar alelâde olursa olsun, hemen yüz Lui altınına müşteri buluyor.

— Ben şahsan terzinin, yahut modanın her türlü istibdadına isyan etmeğe bayılırım.

Teşvik maksadiyle:

— Haydi, hemen karar verelim, dedim, hava da ne güzel, ne sıcak.

Viola:

— Bak, ne yaparız, dedi. Ormana gidelim. Ağaçların dalları yere kadar sarkıyor, etraftaki toprak da yüksek. Çok yakına gelmedikçe bizi kimse göremez. Ben uzanırım, sen benim uyur resmimi yaparsın. Bu tuvale «Ormanın Ruhu» adını veririz. Bin altına satarsın. Gel.

Dediği gibi yaptık. Viola, bir gelen olursa hemen bürünebilmek için yanına kalın bir manto aldı; ben resim edevatımı aldım, ormana doğru yollandık.

Ormana biraz güçlükle girebildik. Meşe fidanları, orman boyunca kapılar örmüş gibiydi. İhtiyar ağaçların dalları bu fidanların üzerine dolanıyor, sütunlar üstüne oturtulmuş bir dam gibi, yolu tıkıyordu. Yapraklar öyle birbirine karışmıştı ki, âdeta tavandan zemine kadar yeşil ipek perdeler örtülmüş hissini veriyordu. Âdeta dört ayak, içeri girdik. Şimdi her tarafı kapalı bir yeşillik dünyasında idik.

Viola «terzinin istibdadı»ndan sıyrıldı, kumral saçlarını dağıttı. Sonra uzandı, yaprakların ve dalların örtüğü tavana gözlerini dikti. «Ormanın Ruhu» adlı tablo için tahayyül ettiğimiz poz bu idi. Ben çizgilerimi tamamlayıncaya kadar bu pozu terketmemesini söyledim, hemen çalışmağa başladım.

Güneş altında yıkanan ormanda, o mesut saatler ne kadar çabuk uçup gitti! İşime dalmış, eksiksiz bir bahtiyarlık içinde yüzüyordum. Öyle sanıyorum ki Viola da, bana verdiği zevkten dolayı aynı derecede mesuttu.

Çok acıkmış bir halde eve döndük. Kendi kendimizden de, resimden de, başarı ile geçen saatlerimizden de son derece memnunduk. Saat altı idi. Gün ışığı turuncu bir renk alıyordu. Kuş sesleri arasında, burcu burcu bir leylâk kokusu pencereden içeri giriyor, odayı dolduruyordu.

O akşam, kiraz ağacı altında oturup, yıldızların doğuşunu seyrettik. Viola, başı göğsümde, mırıl mırıl konuştu:

— Bana «Yıldızın Romansı»nı okusana, dedi. Bütün öğleden sonra sana kuzu kuzu modellik ettim. Şimdi beni oyalamak sırası sana geldi.

Solgun gölgesi ikimizi de kuşatan, Viola'nın yüzünü daha güzelleştiren kiraz ağacı altında, onun istediği romansı okudum. Bitince, öpüştük; Wagner müziği, altına sığınacak beyaz çiçeklerle bezenmiş bir kiraz ağacı, yıldızlar ve öpülecek dudaklar ihsan eden bir dünyayı nefîs bulmak hususunda mutabık kaldık.

Tam köylü işi bir akşam yemeğinden sonra, saat on sularında, yatmağa çıktık. Çatı katındaki oda, hâlâ ilkbahar akşamının aydınlığiyle dolu idi.

Ertesi gün, onu takibeden öteki günler, aynı derecede lâtif geçti. Fakat dördüncü gün, artık gitmeğe hazırdık.

O yerin bize bahşettiği saadet ve haz kaynağı artık tükenmişti. Bize vereceği başka hiçbir şey yoktu. Kiraz ağacı gene hoşumuza gidiyordu, ama ilk heyecanı kalmamıştı. Leylâkların kokusu gene devam ediyordu, ama bizi sersemletmez olmuştu, Londradan geldiğimiz zamanki gibi başımızı döndürmüyordu. Kuşlar gene cıvıl cıvıldı, ama bizi artık içten coşturmuyorlardı.

Hiçbir şey değişmemişti, ama yeniliğin kendine has cazibesi kaybolmuştu. Viola buradan ayrılıp gideceği için o kadar memnun görünüyordu ki canım sıkıldı. Şarkı mırıldanarak valizini hazırlarken sordum:

— Gideceğin için memnun musun?

— Evet, dedi, sen değil misin?

Sitemli bir eda ile gene sordum:

— Burada mesud olmadın mı?

— Olmaz olur muyum? Çok, pek çok mesud oldum. Dört gün süren bir saadet. Ama artık geçti. Buradan, daha başka saadet elde edemeyiz. O kadar faydalandık ki burayı tükettik. Arılar gibi, başka çiçeklere gitmek lâzım.

Dediği doğru idi. Başka yapacak bir şey yoktu. Buna rağmen o mütevazı odaya esefle baktım. Başka bir odada, burada bulduğum zevki ve neşeyi bulabilecek miydim? O ilk zümrüt gecenin, Viola'nın hayalinde bana getirdiği cezbe halinden daha derinini, daha aşırısını bulabilecek miydim?

KUZGUNİ GECE

İlkbaharda, Londra'da, Mayfair'de, mevsimlik bir küçük ev tutup yerleştik. Bir sene müddetle, denizaşırı yerlerde gezmiş, yazı İtalya'da, kışı Mısır'da geçirmiştik. Gözlerimiz renk dolu, en az üç ay için, İngiltere'nin kasvetli havasına karşı cihazlanmış olarak dönüyorduk.

Bay ve Bayan Lansdale adı altında dolaşmıştık; memlekete aynı isimle dönüyorduk. Hiçbir güçlükle karşılaşmamıştık.

Evin üst katını baştan başa atelye olarak kullanıyordum. Nispeten geniş olan bu kat rahat bir yerdi. Eski atelyeyi, bize eski günleri hatırlatan bir yer olarak muhafaza etmiştik, ama oraya pek seyrek uğruyorduk.

«Phryné» ve «Ormanın Ruhu» tabloları bitmişti. Salona kabul ettirilmiş, sonra da iyi paralar karşılığında satılmıştı. Seyahat dönüşü, yarı yarıya bitmiş birçok suluboya ile birçok da tamamlanmamış taslak halinde tablo getirmiştim. *(Devamı gelecek sayıda)*

100 kişiden 80 ninin şikâyetine sebep olan saçların dökülme, kepeklenme ve yağlanmasını nasıl önleyeyim diye artık düşünmeyiniz.

Kullanışı gayet kolay ve kullandıktan sonra saçları yıkamak mecburiyeti olmayan

TABİİ USAREDEN MAMUL ÇİNKO SAÇ LİKİDİ

★ Başın kepeklenme, yağlanma ve kaşıntılarına mani olur.

★ Saçların dökülmesini önler.

★ Yıpranmış saçları canlandırır kuvetlendirir ve büyütür.

★ Saçların devamlı olarak sıhhate kalmasın temin eder.

Tabii usareden yapılmış ÇİNKO saç likidinin imtisası süratli ve tamdır. Friksiyon halinde saçlı deriye masaj yaparak devamlı şekilde kulanılması birkaç hafta zarfında saçların dökülmesinde bariz bir azalma temin eder. Sonra yeniden ince kılların ve bundan sonra da kendi renginde saçların büyümesini sağlar.

ECZANE VE PARFÜMERİLERDEN TEMİN EDEBİLİRSİNİZ.

Tevzi yeri P.K 368 İst. Tel 22 56 33

Dehşet Perdesi

YAZAN: DENNIS WHEATLEY — ÇEVİREN: ADNAN ERİM 34

NICHOLAS, olduğu yerde durdu. Kekeledi:

— Ne yapıyorsun, Fedora! Bırak şunu elinden!

— Sus hain!... Artık konuşmaya hakkın yok! Cehennemi boyla da herkes senden kurtulsun!

— Fedora, kendinde değilsin! Ne yaptığını bilmiyorsun! Bırak şunu elinden!

— Burası senin mezarın olacak! Londra'yı bir daha öbür dünyadan görürsün!

Horovska kendini kaybetmiş haldeydi. Nicholas ihtiyatla genç kadına doğru birkaç adım attı. Durdu:

— Beni dinle, Fedora! Sesimi kulakların duyuyor mu? Cevap ver! Beni duyuyor musun?!

Fedora cevap vermedi. Gözlerine acayip bir parlaklık gelmişti. Cam gibi bir parlaklık... Nicholas birkaç adım daha attı:

— Rica ederim beni dinle! Bırak şu tabancayı elinden! Konuşalım! Senin dediğini yapacağız! Polise telefon etmiyeceğiz! Anlıyor musun?... Polise telefon etmekten vazgeçtik! Duydun, değil mi?

Horovska parmağı silâhın tetiğinde olduğu halde, dişlerini gıcırdatarak cevap verdi:

— Yalan söylüyorsun! İnanmıyorum sana! Senin yaşaman benim ölmem olacak! Gebertmeliyim seni!

Nicholas iki adım daha attı. Aralarında bir kol mesafesi kalmıştı:

— Bak, yanına geldim Fedora! Beni düşünmüyorsan Bilto'yu düşün! Uçağa yetişemezsek, onu kaçıracaklar! Bilto'yu seviyorsun. Her ne pahasına olursa olsun onu görmek, ona kavuşmak istiyorsun! Burada vakit kaybedersek onu bir daha göremiyeceksin! Rusya'ya kaçtıktan sonra bulmamıza imkân yok! Biliyorsun neler çektik! Bir daha oralara gitmek körü körüne ölüme atılmak demek! Bunları biliyorsun Horovska!

Birdenbire Horovska'nın üzerine atıldı. Tabanca tutan kolunu büktü. İkisi birden yere yuvarlandılar. O anda silâh ikinci defa patladı.

Nicholas doğruldu. Çimenlerin üzerine oturdu. Genç kadın yerde kaldı.

— Fedora! Bırak artık mânasızlığı! Kalk ayağa!...

Horovska hareket etmedi:

— Ne oluyorsun, Fedora?!... Bana bak! Uzat şu kolunu!...

Çimenlerin üzerine fırlıyan silâhı alıp cebine attı. Horovska'nın kolunu yakaladı:

— Topla kendini kuzum! Zaman kaybedecek vaktimiz yok!

Parmaklarına ılık bir şey dokundu. Vücudu diken diken oldu:

— Fedora, bu ne?... Yaralı mısın?

Genç kadını kucakladı:

— Fedora, sevgilim, nasıl oldu bu iş? Kurşun nerene geldi? Allahaşkına konuş! Söyle!... Yaran nerede?...

Horovska güçlükle gözlerini araladı. Dudakları kıpırdadı:

— Karnımda... Midem çok acıyor...

— Farkında değilim. Nasıl oldu bu? Bir dakika dur. Yarana bakayım...

Nicholas, genç kadının midesi üzerindeki elbiseleri aralamaya uğraştı:

— Doktor lâzım Fedora! Lutonsky'ye koşayım! Doktor getireyim...

— Hayır, hayır... Gitme Nicky... Beni bırakma... Artık kurtulamam...

— Böyle söyleme Fedora. Ufacık bir yara bu. Doktor hemen sarar. Sonra seni arkama alırım. Çiftliğe gideriz. Lutonsky sana gayet iyi bakar.

— Olmaz... Son dakikalarım... Bilto'yu gör... Onu çok sevdiğimi söyle... Hattâ ben evlenmeden evvel bile... öbür kocam varken... onu seviyordum... Onu her ne pahasına olursa olsun...

— Yavaş konuş Fedora. Kendini yorma. Müsaade et, gömleğimi yırtıp yaranı sarayım!

— Hayır... Bırak...

— Fedora, ben sana tabancayı elinden bırak demiştim. Beni dinlemedin. Kaç defa rica ettim sana. Bıraksaydın bu kaza olmıyacaktı. Emin ol, ben tabancaya elimi dokundurmadım. Senin elinde patladı. Ben sadece onu elinden düşürmek için...

— Biliyorum Nicky... Kabahat bende... Sen bana karşı hiçbir fenalık yapmak istemedin. Hattâ...

— Yavaş konuş Fedora.

— Bilto sana... bir kadından bahsetmişti... O bendim... Sana söylemedim... Neden söylemedim, bilmem.

Nicholas titredi:

— Sahi mi Fedora?!... Ben çok aptalım! Bunu tahmin edebilirdim! Ama Bilto orta yaşlı demişti. Bu kadar güzel olduğunu söylememişti! Anlamalıydım! Çok aptallık ettim!

— Onu kurtarmak istiyordum... Gitmesin diye... Sonra... evlenecektik... Bu iş biter bitmez... Hemen...

— Fedora, bir dakika beni bırak. Lutonsky'ye kuş gibi uçup bir doktor getireyim!

— Hayır... Dur... Gitme...

— Fedora... Yaran çok hafif... Korkma! Kan bile akmıyor. Başını kolumun üzerine yasla...

Horovska'nın gözleri kapandı.

— Fedora!...

Genç kadının yüzü bembeyaz kesildi. Nicholas, Fedora'nın üzerine eğildi:

— Fedora! Gözlerini neden kapadın?! Fedora!

Horovska'nın elleri buz gibi olmuştu. Nicholas, genç kadının vücudunu sarsaladı:

— Fedora! Beni duyuyor musun?!... Fedora! Aç gözlerini!... Fedora!

Horovska kıpırdamıyordu. Vücudu bir külçe gibi hareketsizdi.

— Fedora! Fedora! Ne olur, bir kelime söyle!... Fedora!...

■

Nicholas bitkin bir halde yerden doğruldu. Ne yapacağını bilemiyordu. Bir ağaca yaslandı. Perişan haldeydi. Nasıl yürüyecekti?... Lutonsky'nin çiftliğine nasıl gidecekti?... Adım atacak hali kalmamıştı...

Hiçbir şey düşünemiyordu. Gözleri kararıyordu. İçine baygınlık çöktü. Çimenlerin üzerine yığıldı...

Kendini kaybetmek istemiyordu. Kaybetmemek için düşünmeye çalışıyordu. Horovska'yı ebediyen kaybetmişti! Yalnız o değil, hem Bilto, hem de Milis Teşkilâtı onu kaybetmişti. Şimdi yapacak tek şey kalıyordu: Bilto'yu bulmak. Evet, onu muhakkak bulmalı, durdurmalıydı. Onu muhakkak Londra'da alıkoymalıydı! Zavallı Bilto! Sevgilisini ebediyen kaybetmişti. Bunu öğrenince ne yapacaktı?... Zavallı Horovska! Daha yaşamalıydı. Hem Bilto, hem memleket için!... İyi bir ajandı. Becerikliydi...

Artık her şey bitmişti. Bilto'nun kaderi böyleydi. Sevdiği kadını kaybetmekle vatana ihanetinin cezasını ölünceye kadar çekecekti!...

Nicholas kendini toparladı. Ağaçların arasından yavaş yavaş Lutonsky'nin çiftliğine doğru yürüdü...

Çiftlik binasının beyaz badanalı duvarları göründüğü vakit bileğindeki saat on ikiyi gösteriyordu.

Yürüdü. İhtiyatla, etrafı kontrol ede ede yürüdü. Binaya iyice yaklaşınca durdu. Ne olur, ne olmaz, elini cebine atıp silâhı avucunun içine aldı. Polisler belki buraya kadar el atmışlardı.

Olduğu yerde dikkatle etrafı kolaçan ederken binanın kapısı aralandı. Geniş hasır şapkalı birisi çıktı. Kendisine doğru yaklaştı: Lutonsky.

Çalışan işçilere görünmeden binaya girdiler. İçerde birkaç kişi daha vardı. Nicholas bir iskemleye çöktü. Vaziyeti anlattı. Fedora'nın bulunduğu yeri tarif etti.

İçerdeki yabancılar yeraltı teşkilâtından Milliyetçilerdi. Onların gelmesini beklemekte olduklarını söylediler. Horovska'yı kaybettiklerine çok üzüldüler. İkisi hemen fırlayıp Fedora'nın bulunduğu yere koştu.

Nicholas, yarım saat oturup kendini toplamaya çalıştı. Bu arada Lutonsky'nin arkadaşları hava meydanına kadar uzandılar. Uçak işini hallettiler. Nicholas'ı emniyetle oraya götürmek için tertibat aldılar.

Tam saat birde Nicholas dört vatanseverin himayesinde hava meydanına gitti. Ortada polis namına kimse görünmüyordu. Her halde burası akıllarına gelmemişti. Yahut da henüz gelmeye vakit bulamamışlardı. Nicholas müşkülâta uğramadan uçağa yerleşti.

İki saat sonra Frankfurt topraklarına ayak bastı. Amerikan istihbarat merkezine müracaat etti. Bir albay kendisini dikkatle dinledi. Londra'ya derhal telefon ettiler. Nicholas, Bilto'nun kaldığı otelin adresini verdi, onun eşkâlini bildirdi. Kendisi Londra'ya varıp vaziyeti teferruatiyle anlatıncaya kadar Bilto'yu bir karakolda alıkoymalarını istedi. Londra, Bilto'yu tevkif edip bir saat sonra durumu telefonla bildireceğini söyledi.

Nicholas, Amerikan istihbarat merkezinde bir saat bekledi. Tam beşte Londra'dan telefon geldi. Bilto otelde yakalanmış, tevkif edildiğini öğrenince cebinden bir tabanca çıkarıp intihar etmişti...

■

Yarım saat sonra askerî bir uçak Nicholas'ı Londra'ya doğru uçuruyordu...

Artık bütün tehlikeler, bütün ıstıraplar arkada kalmıştı. Önünde yepyeni bir istikbal uzanıyordu.

Gözünün önünde Wendy'nin hayali belirdi: Güzel yüzü, gülümsiyen gözleri, ahenkli yürüyüşü...

Hayat tatlıydı! Hele böyle bir zaparta atlattıktan sonra daha tatlılaşıyordu!

Ne olurdu, Fedora ölmeseydi; Bilto intihar etmeseydi. Onlar da birbirlerine kavuşup huzur içinde yaşasaydılar...

SON

Bir Filmin Çevrilişi

B.B ve A.DELON MEŞHUR AŞKLAR'DA

Sular arasında çırpınan iki vücut. Kurtulmak için dalgalarla amansız bir ölüm - kalım mücadelesine girişmişler.

Gayretleri tükenmek üzere ama, yakındaki ağaç kütüğüne tutunabilmeye çalışıyorlar. Bu onların son çırpınışıdır.

Kuvvetleri suyun çılgınca akışına karşı koyamıyor. Yaptıkları son şey birbirlerini delice sevdiklerini düşünmek oluyor.

Meşhur Aşklar filminin çevrilmesi Fransa'da büyük bir hâdise oldu. Zira filmin başrolünü bugüne kadar biraraya gelmemiş iki şöhret oynuyordu: B. Bardot ve Alain Delon. Yukarıda saraya giriş sahnesi görülüyor.

Tamamen tifdruk baskı ile hazırlanan modern bir eser...

Hayat Sinema Albümü

Sevilen yıldızların büyük boy portreleri ve enteresan sinema mevzuları ile 32 sayfa 150 krş.

Hayat Sinema Albümü ÇIKTI

Elli kadar fotoğrafçı stüdyonun kapısına toplanmış, içeri girmeye çalışıyordu. Bunların telâşına sebep de Fransa'nın en sevilen iki yıldızının, Brigitte Bardot ile Alain Delon'un ilk defa olarak yan yana çevirdikleri filmin aşk sahnesinin resmini çekmek istemeleriydi. «Meşhur Aşklar» adlı bu filimde ünlü rejisör Michel Boisrond, Brigitte Bardot'ya bütün imkânlarını kullanabileceği bir son bulmak arzusundaydı. Bunu da bulmakta gecikmedi... Hem de en iyi bir şekilde... Konu gereğince Brigitte, boynuna bir taş bağlıyarak kendini nehre atıyor, Alain Delon da sevgilisini kurtarmak için peşinden atlıyor. Dalgalarla mücadeleleri neticesiz kalıyor. Yeryüzünde bir türlü birleşemiyen bu iki sevgili ebediyete kadar ayrılmamak üzere, akıntıyla beraber uzaklaşıyorlar.

Bütün bu uğraşıp didinmek bir an içinde. Kameralar sahneyi tesbit ediyeriyor ve çılgınca akan, köpüren suların arasında çırpınan iki vücut az sonra hiçbir şey olmamış gibi kenarda kendilerini bekliyenlere yürüyorlar. Her tarafları sırılsıklam bir Brigitte Bardot ve Alain Delon havuzdan çıkıyor

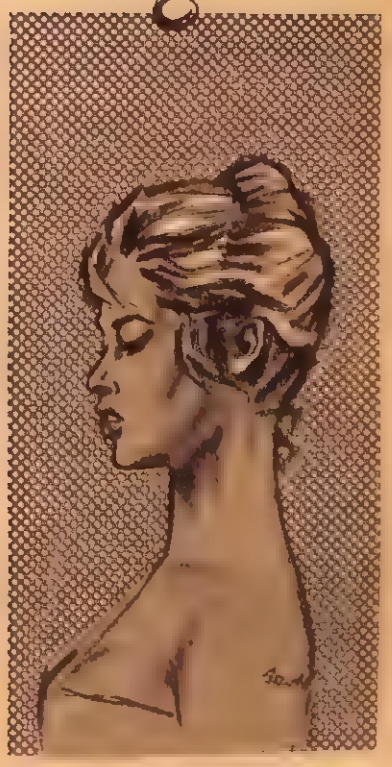

Hakikaten güzel hazırlanmış bir sinema yıllığı. Bitmeden mutlaka almalısınız.

OH! NE KADAR
NEFİS! MUHAKKAK

NUH'un
ANKARA
MAKARNASI'dır.

Rastan Reklam

Nuh'un
ANKARA
MAKARNASI

daima en iyisi
en alâsı

ANKARA
MAKARNASI

ANKARA Makarna Un ve İrmik fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22 10 72 Ankara Tel: 11 23 95

SESLERİNDEN TANIDIĞINIZ MEŞHURLAR

Semih Argeşo

RÖPORTAJ : ORHAN TAHSİN

AŞÇIBAŞI

Semih Argeşo, çeşitli aşçılık okullarından diplomalı iyi bir aşçıdır. Onun kendine öz garnitürlerle süslediği yemekler, usta bir ressamın tablosu kadar renkli, üstelik tatlıdır. Argeşo evinin mutfağında yemek pişirirken görülüyor.

«Utanınca yedi kat yerin dibine geçerim. Sevinince yedi kat yerin üstüne çıkarım. Semtlerden Yedikule'yi, çiçeklerden yediveren gülünü, din tayfasından yedileri, yediden yetmişe kadar bütün insanları, haftanın yedi gününü, yedi ışığın karışımından doğan beyaz rengi severim.»

Huzurunuzda, 7 kemanını severek dinlediğiniz Semih Argeşo... Değerli sanatçı, uğrunu bozmamak için, sevdiklerini, özelliklerini böyle özetleyiverdi. Sonra (7) ye bağlılığını belirtmek için:

— Uğursuzluk getirir, diye; keman sayısını 10 a çıkaramıyorum, dedi. Oysa, 10 kemanla ne güzel bir orkestra kurulur.

Argeşo, orkestrasının sekizinci adamı... En çok güldüğü fıkra da (8) li bir Amerikan esprisi... İki sıfır caddede dolaşıyorlarmış. Bakmışlar, karşıdan bir sekiz geliyor. Sıfırın biri ötekini dürtmüş: «Şu gelen ne züppe şey» demiş «belini ince göstermek için nasıl da sıkmış!...»

Değerli sanatçının özel yaşayışında, 7 nin katları da etkisini gösteriyor. 14 türlü pilâv (nohutlu, fıstıklı, bademli, fasulyeli, köfteli, patlıcanlı, yufkalı, gravyerli, dönerli, tavuklu, şişli, üzüm-

Semih Argeşo bir gününü ikiye böler. Yarısını kemanına, yarısını mutfağına ayırır. Pilâvın 14, tatlının 28 türlüsünü bilir. Kendi eliyle pişirdiği öteki yemeklerin de ayrı bir rengi, ayrı bir tadı vardır.

KEMANLARİYLE — Semih Argeşo, 7 kemanı ile... Toplulukta keman çalanlar arasında doktorlar, eczacılar, mühendisler de bulunuyor.

ve Yedi Kemanı

FOTOĞRAFLAR : EROL DERNEK

lü, iç, acem pilâvları), 28 türlü tatlı, 70 çeşit spesiyal yemek pişirmesini biliyor. Müzik çalışmaları bitince, önlüğünü, külâhını takıp mutfağa giriyor. Çerkeztavuğunu yiyenler ise, tadını anlata anlata bitiremiyorlar. Çerkeztavuğunu nasıl pişirdiğini Semih Argeşoya tarif ettirelim, tadına baktıktan sonra siz de eşinize, dostunuza anlatırsınız:

— Tavuğu iyice temizlerim. Suya koyarım. Bir soğan, bir havuç, biraz kereviz yaprağı, biraz maydanoz kökü, bir tutam tuz atarım. Tavuk bir, bir buçuk saat su içinde kalmalıdır. Bu arada, suyun köpüklerini almalı... Bir buçuk saatlik süre içinde salçayı hazırlarım. Önce bir miktar cevizi et makinesinde çekerim. Ara sıra içine bir, iki badem atarım. Bayat bir ekmeği ufalayıp cevize karıştırırım. Biraz tuz, biber ekerim. Çekme işini üç defa tekrarlarım. Ceviz yağını adamakıllı savar. Bir avuç alır, ayrı bir kaba koyarım. Tavuğun suyunu süzerim. Salçanın yarısiyle tavuk etine bularım. Tavuk parçalarını kayık tabağına düzenli olarak dizerim. Cevizin yağiyle de üstünün süsünü yaparım. İsterseniz, bu pazar günü kollarınızı sıvayıp mutfağa girin. Çerkeztavuğunu, tarifim gereğince yapın!... 12.55 e kadar sofrayı kurun. 13 te de radyonuzu açın!... O saatte «7 kemanım» la karşınızdayım. Hangisini beğenirseniz, bana mektupla bildirin. Ben de ona göre işimi düzenliyeyim. Ya aşçı olayım, ya kemancı!...

Semih Argeşo 35 yaşında... 70 in tam yarısına gelmiş. Kemana 12 yaşında, aşçılığa da 15 yaşında başladığı gözönüne alınırsa, ikisini de 20 yıldır başariyle yürütüyor demek!... Istanbulda doğmuş. 7 yaşına kadar Ankarada kalmış. Galatasaray Lisesinden sonra Konservatuvara girmiş. 1936 da Viyana Müzik Akademisine girmiş. Üç yıl sonra, savaş başlamış. 1941 de Viyana Almanların eline geçmiş, Argeşo da Akademiyi bitirmiş. Bu arada, savaş yıllarında Yahudi gençlerini evinde saklamış. Onları avutmak için keman çalmış, pişirdiği yemeklerden ikram etmiş. Hitler Viyana'ya geldiği gün, Müzik Akademisi öğrencileri de Führer'i karşılamağa gitmişler. Hitler'in «hayat sahası», «gamalı haç», «nasyonal sosyalizm», «asîl ırk» kelimeleriyle dolu ayakbastı nutkunu dinlemiş. Birkaç gün sonra da Türkiye'ye dönmüş. Ankara ve Istanbul Konservatuvarlarında çalışmış. Şimdi radyoda 7 kemaniyle, salon orkestrasiyle dinleyicilerin huzuruna çıkıyor. Ayrıca, senfonik orkestrada, Istanbul Şehir Orkestrasında, Opera Orkestrasında da görevli. «7 keman» konusunda bir açıklama yapmak gerek. «Semih Argeşo ve 7 kemanı», yalnız 7 kemandan kurulu değil. 2 viyolâ, 1 viyolonsel, 1 kontrbas, 1 piyano, 1 flüt, 1 obua, 1 harp da var. Bu topluluk 1954 te kurulmuş. Önce keman sayısı birmiş, ikiye çıkmış, üç, beş derken, 7 oluvermiş. Sonra, öteki enstrümanlar eklenmiş. Radyonun en sevilen topluluklarından biri olan «Semih Argeşo ve 7 kemanı» nın bu yıl en güzel çağı. Çünkü tam 7 yaşında...

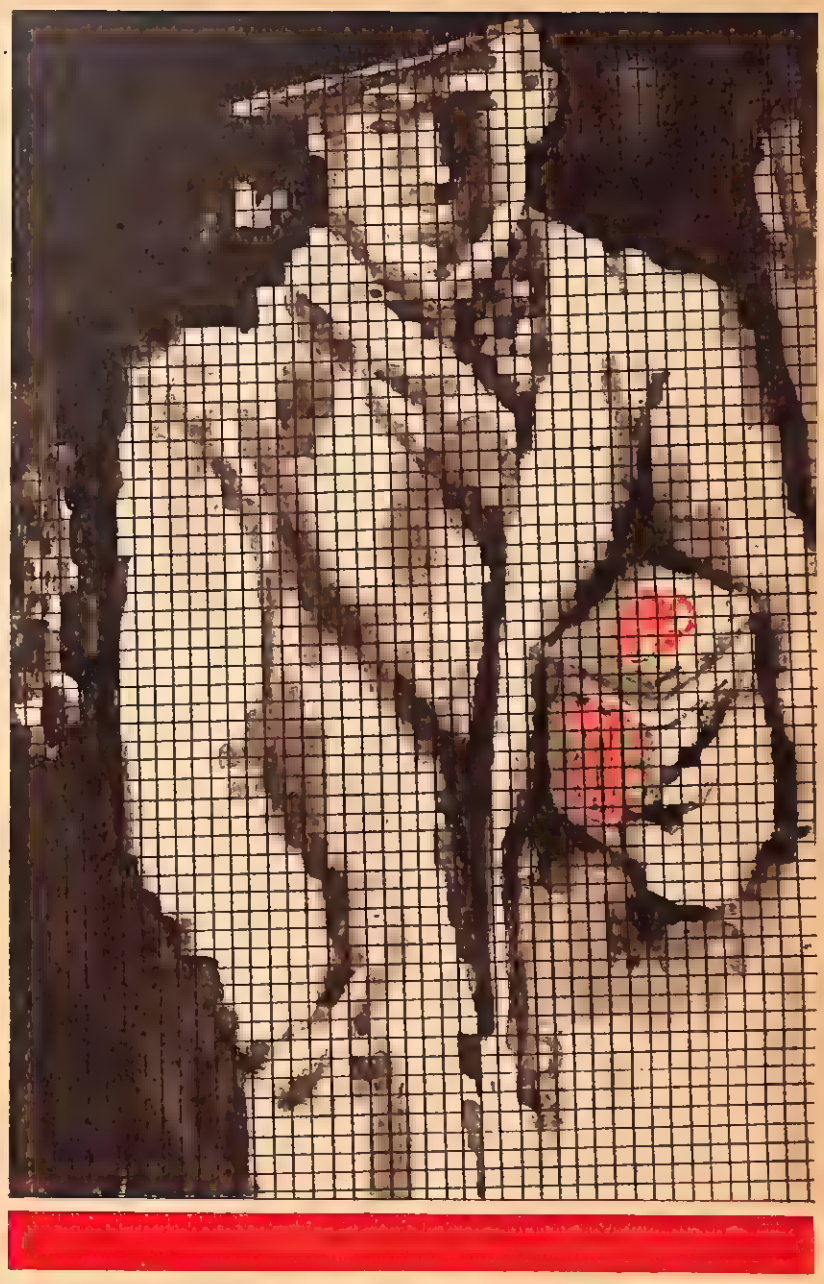

Yorgun argın işinden dönen bu erkek ne mi düşünüyor? Lezzeti, nefaseti ve hafifliği artık herkesçe bilinen UFA yağı ile pişecek yemeklerin vücuduna ve evine vereceği dinlendirici rahatlığı.

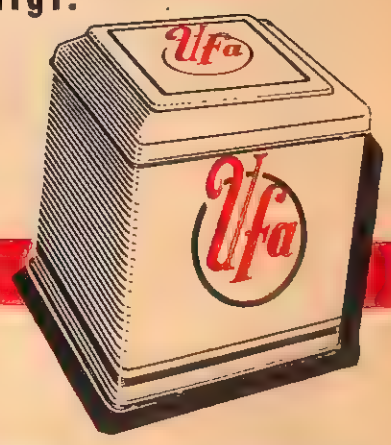

UFA

Nebati Mutbak Margarini

TÜRYAĞ FABRİKALARI MAMULU

Reklâm Meran A - 331

Çok kimsenin başına gelmiştir. Bilhassa kadınların... Meselâ, kocanız güzel güzel uyurken yattığı yerde şöyle bir döner, sonra uykusunun arasında bir kadın ismi mırıldanır. Bu, ne sizin, ne annesinin, ne de görümcenizin ismidir. Tabiî içinize bir şüphe girer. Ama sakın merak etmeyin. Uykuda söylenenlerin, çok defa gerçekle ilgisi yoktur.

UYKUDA SÖYLENENLER GERÇEKLE İLGİLİ MİDİR?...

BU konuda ruh hastalıkları mütehassıslarının dediğine bakılırsa, uykuda söylenen sözlerin yüzde doksan beşinin gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Gerçek hayatta yaşanan hâdiseler, şuur altında gayet fantastik bir hal alır, ruyalarda çok defa şahsiyetler, yerler, kılık ve görünüşlerini değiştirir. Bunların çoğu, çocukluk devirlerinde şuur altına yerleşmiş bazı olayların kendini değişik şekilde ortaya vurmasından başka bir şey değildir. İçinde bulunduğunuz yaşı göz önüne alın. Çok kısa bir zaman önce gördüğünüz bir filmin artistini veya ismini hatırlıyamazsınız. Buna karşılık yıllarca evvel, hattâ çocukluğunuzda bildiğiniz insanların ismini de, yüzlerini de, kimsenin aklında kalamıyacak lüzumsuz teferruatı da göz önüne getirebilirsiniz. Bu, o olayların hâfızanızda bıraktığı izin derinliğine bağlıdır. Şuur altına yerleşmiş birçok fikir ve düşünce kırıntıları burada uzun yıllar kalır. Bunlar çeşitli sebeplerle, daha doğrusu başka fikirlerin bu kırıntıları çağırmasiyle değişik hallerde kendilerini belli ederler. Bu hal uyku içinde olunca bize karışık ruyalar gördürür. Arasıra bizi sayıklatabilir. Eşinizin ruyasında mırıldandığı isim mutlaka çok eski bir çocukluk arkadaşına, yahut sizi hiç üzüntüye düşürmemesi icabeden bir şahsa aittir. Dikkat ederseniz, sizi en fazla üzen, zihninizi çok işgal eden bir olay mevcutken, ruyada bambaşka şeyler görürsünüz. Bütün bunlar ruhiyatçıların söylediklerini teyid etmektedir. İnsan uyurken çok defa zihnini işgal eden şeyleri sayıklamaz.

KORKUNUN ROLÜ

Bir ruh doktoru müşahede ettiği bir vakayı naklediyor. İkinci Cihan Harbinde düşman hattına yakın bir barakada yatan Fransız subaylarından bir grup, arkadaşlarından birinin ruyada yüksek sesle sayıklamasiyle uyanır. Subay «Yok Suzon'cuğum, hayır Suzon'cuğum» diye bir isim mırıldanmaktadır. Herkes bu korkulu anlarda, ruyasında sarışın veya kumral bir dilberle konuştuğunu tahmin ettiği arkadaşlarına gıpta eder. Bir, iki gece aynı ismi sayıklıyan arkadaşlarına durum sorulunca, iş meydana çıkar. Suzon aslında arkadaşlarının dadısı imiş. Çocukken kendisini fazla korkuturmuş. Korku duyunca, çocuklukta korktuğu bir insanı ruyasında görmüş olduğu anlaşılır. Az ilerlerindeki düşman onda korku yaratmıştır. Düşman ve korku fikrinin o insandaki en eski kırıntıları, kendisini daima hırpalıyan dadısı olduğu için, bu şartlar altında dadısına ait hâtıralar hemen canlanmıştır. Korku ve düşmanlık sembolü onun için dadıdır. Bu hal çocuklarda daha sık görülür. Onların şuur altı kırıntıları daha az ve daha tazedir. İdrak de büyük adamınki gibi olamıyacağı için, çocuklara korkutucu fikirler nakletmek doğru olmaz. Büyük heyecanlar ruhi şoklar yaratır. Bunun tesiri de çok defa ilerki yaşlarda görülür.

Şu halde, uyurken eşinizin sayıkladığı sözlerden mâna çıkararak ne kendinizi üzün, ne de onun bir suçu var mı diye şüphelenin. Ruh hekimlerinin ortaya koyduğu izahları düşünürseniz, uykuda söylenenlerin yüzde doksanının gerçekle ilgisi olmadığına kanaat getirebilirsiniz. O varsın uyku arasında söylensin, hiç sesinizi çıkarmayın, tatlı uykunuzu kaçırmayın. Ertesi sabah kalkınca, gece söylediklerini kendisine tekrarlar, beraberce güler, neşelenirsiniz.

1961'İN GÜZEL ÇOCUKLARI

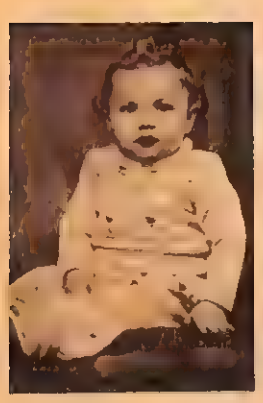
Tamer Levent - İstanbul

Merve Göcmen - İst.

Ferhat Uğural - Akşehir

Ufuk Türeak - İstanbul

Kubilay İşler - İstanbul

Haldun Demir - Ankara

Sevim ve Sema ikiz kardeşler - Muş

Deniz Baykal - İstanbul

Varol Kömürcü - İstanbul

Ergün ve Erdal Karakapıcı ikiz kardeşler - Urfa

KOMİSER LEPIC'İN GELDİĞİ HABERİ MUTFAKTA HEMEN DUYULMUŞTU. BERTANI ADAMLARINI TESKİN ETTİ:
— İşinizle meşgul olun siz... Ben şimdi onunla konuşurum... Foussard, kızın şarap hesabını bitirdi mi?
ŞEF GARSON FOUSSARD HEYECANLI GÖRÜNÜYORDU.
— Hayır... Daha o hesaplarla uğraşıyor... Bu işlere onu karıştırmıyalım zaten.
— Haydi sen de içeri git... Robie'yi kızın yanına götür...
— ... Anladın mı Robie? Foussard'ın kızı seni sandalla kulübe götürecek. Ben seni oradan telefonla ararım...
— Peki!
FOUSSARD, ROBIE'Yİ MAHZENE GÖTÜRDÜ. KIZI ORADA ŞARAP ŞİŞELERİ İLE UĞRAŞIP DURUYORDU.
— Yukarıya komiser Lepic geldi... Robie'yi arıyormuş... Bertani, Robie'yi kulübe götürmeni istedi... Haydi, çabuk ol biraz...
— Gel bakalım Kedi!
— Bana lütfen «Kedi» deme Danielle...
Basit bir hayat sürüyorum... Artık hırsızlıkla da ilgim yok... Köşeme çekilmiş, bağcılık, çiçekçilik yapıyorum...
— Beni dinle küçük... Bütün bu hırsızlıkların benim başımın altından çıktığını zannediyorsan yanılıyorsun...
— Düşmana karşı beraber savaştığın arkadaşların sana kızıyorlar... Halbuki ben...
— Danielle, inan bana... Vaktiyle hırsızlık yaptım, fakat cezasını hapishanelerde sürünerek çektim...
— Orası doğru... Polisten kaçabilmek için Mukavemetçilere katılmıştım... Fakat o zamandan beri bir toplu iğne bile çalmadım... Uslandığıma karar verdiler ve cezamı affederek beni serbest bırakmak suretiyle mükâfatlandırdılar...
— Ne yapıyor?

— Fazla yaklaşırsa bir selâm ver...

— Ya adam tipime uymuyorsa?...

— Ne olursa olsun, bir defa selâm ver... Seni gezmeye çıkmış bir zengin kızı zanneder...

DANIELLE TEPEDEN TIRNAĞA KADAR GÜZEL BİR KIZDI AMA, BACAKLARI HER ŞEYİNDEN ÇOK DAHA GÜZELDİ. UÇAĞIN PİLOTUNU OYALAMAK İÇİN BACAKLARINI GÖSTERMEYE KARAR VERDİ VE OTURDUĞU YERDE ETEKLERİNİ YUKARI KADAR ÇEKTİ.

GÖRDÜĞÜ MANZARA ROBIE'NİN DE ELİNİ, AYAĞINI GEVŞETMİŞTİ. AMA HEMEN TOPARLANDI VE ETEĞİNİ İNDİRMESİNİ SÖYLEDİ. PİLOT O BACAKLARI GÖRÜP BÜSBÜTÜN PEŞLERİNE TAKILABİLİRDİ.

— Selâm ver dedimse böyle demedim... Adam gideceğine hiç peşimizi bırakmaz...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Bir adamla konuştuğumu ve benden bu civarın zenginleri hakkında bilgi istediğini söylediğim adam seninle de görüşecek... Çiçek pazarında buluşacaksınız. O, yanına gelecek... Elinde bir para [illegible] yazı tura atar [illegible] parayı [illegible]

ROBIE HEMEN GİYİNDİ VE RANDEVU YERİNE GİTTİ.

ELİNDEKİ PARA İLE OYNIYARAK ETRAFINA BAKINIR [illegible] YORDU. BİRAZ SONRA YANINA [illegible] YAKLAŞTI VE [illegible]

— İsmon Harry Hughson. Londra'da Lloyd sigorta şirketinin adamıyım...

(Devamı gelecek sayıda)

Hayat IN HİKÂYESİ

Sarhoş

YAZAN:
WILLIAM SAROYAN

ÇEVİREN:
SÜREYYA S. BERKEM

(William Saroyan yeni bir üslûp ve yepyeni bir görüş ile hayatı tasvire çalışan ve birçok dillere çevrilen eserleriyle büyük bir şöhret teminine muvaffak olmuş Amerikalı yazarlardandır. Kendisine bu başarıyı sağlıyan yazı tarzı hakkında okuyucularımıza bir fikir vermek için «Sarhoş» fantezisini takdim ediyoruz.)

YEDİ YÜZ yirmi iki kişi ve belki de bu miktarın on misli insan, yahut dünyanın bütün halkı, sarhoş olarak yuvarlandığı çirkef çukurunda onun etrafına toplanmıştı. Görebildiği yalnız kırk dokuz bin, yahut daha ziyade göz, bunun yarısı kadar veya daha ziyade surat... Kadınlar, erkekler ve çocuklar... Ve, ne gözler, ne gözler! Hissettiği biricik şey, kendisinin bu dünya içindeki muazzam cüssesi idi; o, onların en büyüğü, en kuvvetlisi, en canlısı, en akıllısı, en naziği, en yakışıklısı idi; Mussolini'den daha büyüktü, Lionel Strongford'dan daha kuvvetli, memleketin bütün kolej profesörlerinin hepsinden daha akıllı, daha nazik, Amerikan beyaz perdesinin dört Marx kardeşlerinden (Arşak Palabıyıkyan ve Şürekâsı) daha komik idi. Ya duyduğu konuşmak ihtiyacı! Konuşmak ve onlara şöyle hitab etmek istiyordu:

«Vatandaşlar! Faşizmin ve polis kalabalığının düşmanı olan Cumhuriyet dostları! Vergi veren bir vatansever, Büyük Cihan Savaşı'na katılarak biri kalçadan, öteki sol bacaktan olmak üzere iki defa yaralanan, madalya ile hiç taltif edilmiyen, fakat daima kahraman olan ben, işte önünüzde, çirkef çukuru içinde, kemali vakar (!) ile yatıyorum.»

Bu kahramanın şimdi yapabildiği biricik şey, yorgun kemiklerini dinlendirmekten ve içindeki büyüklük, halktan da, şehirden de, dünyadan ve hayattan da kuvvetli ve muazzam dururken, konuşup sırıtmaktan ibaret kalıyor, gözlerini açıp kapamaktan, ruya gördüğünü ümid etmekten başka bir şey yapmak elinden gelmiyordu.

Sonra mesele ne kadar hazin ve ne kadar gülünçtü; daha dün karısına hiç içmiyeceğini söylemişti! Şimdi gel de şuna bir bak; dünyadaki delilerin en aptalı! Herkes etrafını almış, ayağa kalksın da yürüyüp gitsin diye bekleşmekte! Bütün gözler, bütün çehreler, ne kadar zayıflar, yaşıyanlar ne kadar zayıftırlar, sevdiklerimiz ne kadar zayıf, ne kadar yorgun... Ayağa kalkmak bile zahmetli, yürümek bile zor... Ey Allahın kulları! Ey ıstırapta müşterek bulunduklarımız! Yaşamak ne kadar güç!

Daha fazla duramıyordu ve kimse ona yardım etmek istemiyordu; bütün yaptıkları şey, seyretmek ve polisin, gelip onu götürmesini beklemekti. Derken bir çocuk, küçük bir çocuk onu kaldırmaya çalıştı; yapamadı. Sarhoş:

— Oğlum... dedi. Gökteki Tanrı seni bir gün bunun için mükâfatlandıracaktır. Semavattaki Babamız, parlak ışığını bu temiz yüreğe mutlaka çevirecektir.

İnliyerek tekrar uzandı; dinlenmeğe her şeyden ziyade muhtaçtı. Kahkahalar işitti, güldüklerini işitti.

— Ah, dedi, sizi gidi dünya bitleri! Sizi gidi sokak sıçanları! Ben, Büyük Cihan Savaşı'nın bir emektarıyım; ölüler ve can çekişenler arasında yürüdüm, açlık ve susuzluğu, korku ve deliliği tattım, kanlı toprağa kanlar içinde serildim, dünyanın karanlık nefret ve ıstırap kâbusu içinde sendeledim, fakat gene de yaşadım. Şimdi gülersiniz değil mi? Hepiniz ölüp, toprağa gömülüp unutulduğunuz halde ben hayatta olacağım. Şu başımızdaki güneş boş bir kâinatın boşluğu içinde kaybolduğu zaman bile ben bu dünyayı ziyarete geleceğim. Siz kim oluyorsunuz? Ben sarhoşum, sarhoş olduğumu bana ihtara ne hacet! Ne kadar sarhoş olduğumu da biliyorum. Ben bilerek sarhoşum, ya siz? Siz sıçanlar bilmiyerek sarhoşsunuz. Gördünüz mü? Yeniden dünyaya gelmelisiniz, sıçanlar! Fakat ölmeden tekrar dünyaya gelemezsiniz, halbuki ölmekten korkarsınız, yaşamaktan korkarsınız, nefes almaktan korkarsınız, bakmaktan, konuşmaktan, kımıldamaktan korkarsınız. Sokakta yere düşmekten de korkarsınız. Çünkü yalnız et ve kan olduğunuzu bilirsiniz. Kuzum, siz kim oluyorsunuz Allah aşkına?

AİLE POSTASI

HUYSUZ KOCALAR

Aşağıda okuyacağınız mektup evli bir hanım tarafından yazılmıştır. Bazı kocaların yok yere ne ıstıraplara yol açtıklarını göstermesi bakımından şayanı dikkat bulduk. Bu gibi hallere tahammül etmekten başka yapacak şey yoktur. Teselli tarafı da yaşları ilerledikçe erkeklerin bu türlü huysuzluklarının azalmasıdır.

Mektupta deniyor ki:

«Ben evliyim. Bir erkek evlâdım var. Kocamı seviyorum. Yalnız kocam öyle huysuz, sinirli bir insandır ki, artık üzüle üzüle mahvolmuş bir hale geldim. Şimdi belki de «kimbilir kocanıza ne yapıyorsunuz ki, o da böyle aksi oluyor» diyeceksiniz. Ben emin olun, ona hiçbir kötü muamele yapmıyorum. Zaten mizacım da kalb kırmaya müsait değildir. Muhitimde sevilen bir insanım.

«Ben çalışıyorum. Hem çalışıp hem ev işi görmenin güçlüğünü takdir edersiniz. Ben ve bilhassa benim annem, hiçbir şeyin aksamaması için elimizden geleni yapıyoruz. Annem gündüzleri hem çocuğumuza bakar, hem yemeğimizi pişirir, hem çamaşırımızı yıkar. Ben kocamın elbiselerini ütüler, gömleğini kolalar, evi temizlerim. Bütün bu gayretlerimize rağmen yaptıklarımızı hiçbir zaman beğenmez. Her seferinde bir kusur bulur. Ben yorgun argın mutfakta bulaşık yıkadıktan sonra, gece saat onda onun elbiselerini ütülediğimi ve onun da sigarasının dumanlarını savura savura radyo dinlediğini, sabah ütülü elbiselerini giydiği zaman, senin ütülediğin elbiseler de hiçbir şeye benzemiyor dediğini çok iyi hatırlıyorum.

«Haydi bunlar ve bunun gibileri ufak tefek huysuzluklar, diyelim, fakat en acı ve en kahredici bir taraf var ki, o da oğlumuzun bana benzemesinden dolayı çektirdiği azaptır.

«Genç kızlığımda hiçbir erkekle flört etmemiş, aileme ve evime bağlı bir insandım. Erkek olarak kocamı tanımış, onu sevmiş, ona bağlanmıştım. Bütün bunlara rağmen Allahın bana verdiği cezayı bir türlü anlıyamıyorum. Allah, böyle bir erkeği sevmiş olmam suretiyle beni cezalandırıyor ama, hiçbir suçum yok.

«Çocuğumuz bir buçuk ay sonra iki yaşını bitirecek. Büyüdükçe daha ziyade bana benziyor. İşte kocam bu yüzden çileden çıkıyor. Ona göre bilhassa erkek evlât tıpatıp babaya benzermiş. Kendisi cahil değil, okumuştur. Çok kere misal göstererek birçok evlâtların annelerine benzediğini söyledim, fakat o bir türlü fikrini değiştirmiyor. Çocuğumuzun doğduğu günden bugüne kadar sanki evlâdının kendisine benzememesi benim kusurummuş gibi, bunu her vesileyle yüzüme çarpıyor. Her seferinde için için göz yaşı dökülüyorum. Bazan öyle bunalıyorum ki, akımdan ayrılmayı geçirdiğim oluyor. Fakat hem kocamı sevdiğimi, hem de çocuğumu babasız bırakmamayı düşünerek bundan vazgeçiyorum.

«Başka çocuk da istemiyorum. Biri yüzünden çektiğim manevi azap yeter. Hem istikbalimin de ne olacağını pek iyi bilmiyorum. Velhasıl hayatımız tatsız bir halde devam ediyor. Aile hayatım böyle karmakarışık iken iş hayatımın muvaffakiyetle devamı, bilmem daha ne kadar sürecek? Yapacak bir şey bulamadığım için sizi rahatsız ettim. Hayat tecrübeleriniz çok fazla olduğu için, benim gibi genç ve bedbaht bir anneyi fikirlerinizle aydınlatacağınızı umuyorum. Hürmetler.»

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

8 haziranden 14 hazirana kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Sizi bütün hafta üzen sıkıntınız bir anda ortadan kayboluyor. Sıkıntıyı doğuran sebep kalktığı için durumunuz derhal değişecek. Bundan başka sevinilecek bir olayla karşılaşıyorsunuz.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Sağlığınıza dikkat etmeniz lâzım. Yememeniz gereken bazı şeylere çok düşkünlük gösteriyorsunuz. Nefsinize hâkim olun. Maddi durumunuzda bu hafta önemli bir değişme olmıyacak.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Yeni ay bittikten sonra, hayatınızda önemli bir değişiklik başlıyacak. Bu değişikliğin sizin lehinize netice vermesi elinizdedir. Hislerinize kapılmadan aklınızı kullanarak hareket ediniz...

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Size büyük iyilikleri dokunmuş olan bir insanı hiç aramamışsınız. Onun size bundan sonra da birçok faydaları dokunabilir. Vefasızlık göstermeyin. Bu şansı açık insana yaklaşmağa bakın.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Size bu hafta sonunda kısa bir seyahat görünüyor. Bu seyahatte bir insanla tanışacaksınız. Merkür gezegeninin karşınıza çıkaracağı bu insan hayatınızda birçok işlerde sizinle beraber.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÛL

Kalbinizde iki ayrı insanın sevgisi var. Bunlardan biri size öbüründen daha fazla bağlı ve sadık. Hangisinin istikbaliniz bakımından hayırlı olacağını hâdiseler gösterecek. Dikkatli olun.

TERAZİ BURCU
23 EYLÛL - 22 EKİM

Kendinizi yersiz ve boş şeylerle nafile üzüyorsunuz. Siz talihi açık, yıldızı parlak bir insansınız. Böyle olduğu halde hayatı kendinize zehir edişinizin sebebi kendinizsiniz. Canlı olun.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Yıldızınız sizin biraz istirahate muhtaç olduğunuzu bildiriyor. Kendinizi yormuşsunuz. Bunu farketmiyorsunuz. Mânevi huzursuzluğunuzun sebebi biraz da budur. Yer değiştirin, dinlenin.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

İkizler Burcuna bağlı iki insanla alışverişe girişeceksiniz. Size fazla ilgi göstermiyene daha fazla güvenin. Size yaklaşmak istiyen samimî değil, ona göre tutumunuzu iyi tâyin ediniz.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Hiçbir şeye fazla üzülmeyin. İçinde bulunduğunuz şartları iyice düşünürseniz, göreceksiniz ki, bunlar belki de gıpta edilecek kadar mükemmeldir. Saadetinizi kazanmak sırf kendi elinizdedir.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Kendi burcunuzdan bir insan sizinle ilgileniyor. Onu çok iyi tanıyorsunuz, ama ilgisinin derecesini henüz bilmiyorsunuz. Hislerini size kısa zamanda açıklıyacak. Davranışınızı hesaplayın.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

İş hayatınızda küçük bir değişme var. Görünüşte güzel değil, sizin hoşunuza da gitmez gibi görünüyor ama, göreceksiniz ki, böylesi sizin için faydalı olacak. Maddi durumunuz da iyi.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Aksaraydan N. A. ya:

1935 senesinde Şeker Bayramının arifesi 5 ocak cumartesi gününe raslamıştır. Fakat İstanbulda bu tarihteki zelzele 4 ocak tarihindedir. Aynı gün beş defa zelzele olmuştur. Büyükleriniz doğum tarihini doğru olarak belirtmişlerdir. Biz de bugünkü tarihle karşılığını bulmuş oluyoruz.

■

Kulptan Bay Kâmil Gülbin'e:

İnsanların nelere istinaden doğan çocuklara isim taktıkları bu isimlerin anlamlarından anlaşılmaktadır. İsimlerin çoğunun anlamı insanların beğendiği şeylere, sıfatlara, meziyetlere aittir. Bahadır, Derya, Deniz, Abdullah, Doğan, Süreyya, Kamer, Gül gibi.

■

Okuyucularımızdan Bay C. Ungen'e:

Okuyucu resmi basmamız maalesef mümkün değildir. Mezhepler arasındaki farkı burada izah edemeyiz. Bu, derin bir araştırma ve bilgi işidir. Yalnız abdesti bozan haller kesin olarak belirtilmiş bulunmaktadır. Filân mezhepte müsamaha gösterilmesi bu esası değiştiremez.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

İSTİKLÂL MARŞI BİLGİSİ — Yazan: Kerim Yund. 480 sayfa, 250 kuruş.

27 MAYIS İNKILÂP ŞİİRLERİ — Yazan: M. Zekeriya Bayrak. 28 sahife, 150 kuruş.

HÜRRİYET GÜNEŞİ — İnkılâp şiirleri. Yazan: Ömer Cengiz. 56 sayfa, 5 lira.

MİLLÎ İNKILÂP ŞİİRLERİ — Yazan Ali Osman Atak. 32 sayfa, 1 lira.

ATATÜRK — Türk milliyetçilerinin kalemiyle Atatürk'e dair düşünceler. Hazırlıyan: Darendelioğlu. 88 sayfa, 125 kuruş.

KARABÜK'TE MİTİNG — Geçenlerde Karabük'te devrim aleyhtarlarını tel' in maksadiyle yapılan miting büyük tezahürata vesile oldu. Yukarıdaki resmi bize Karabük okuyucularımızdan Foto Faik Oral göndermiştir...

Bozkırdan Bay Tayyar Ünal'a:

1936 senesinde Şeker Bayramının arife günü 14 aralık pazartesi gününe raslamıştır.

■

Hataydan Bay Mehmet Aksoy'a:

1931 senesinde, Şeker Bayramının üçüncü gününde kırk günlük olduğunuza göre siz 13 ocak salı günü dünyaya gelmişsiniz.

■

Ankaradan Bay Ömer Öksüz'e:

Bilmecelerde reklâm telâkki edilebilinen firma isimleri, tarihe intikal etmemiş şahıs isimleri, eksik kelimeler kullanmıyoruz. Okuyucularımızın gönderdiği bilmecelerde bunlar ve diğer mahzurlar bulunduğu için, maalesef basmamız mümkün olamıyor.

■

Tavşanlıdan mektup yazan okuyucumuza:

Evlenme tekliflerini neşretmiyoruz. Siz muhitinizde veya tanıdıklarınız vasıtasiyle kendinize bir eş bulabilirsiniz.

■

İspirden Bay Salt Durmuşoğluna:

Okuyucularımızın ancak üç sorusuna cevap veriyoruz. Elimizde cevap bekliyen pek çok mektup vardır. Çok yaşıyanlar hakkında röportajlar yaptık. Güzel resimlerini elde ettikçe vilâyetlerimizin büyük şehirlerinin resimlerini neşredeceğiz. Eski Hayat Ansiklopedisi ile neşrettiğimiz Hayat Ansiklopedisinin ilgisi yoktur.

Lâdikli okuyucumuza:

Keleş kelimesi Türkçede «Bahadır, güzel, sevgili, şecaatli» anlamına gelir. Bunun kellikle hiçbir alâkası yoktur. Anadoluda herhangi bir şeyi ve insanı medhetmek için kullanılır. İnsanların tamamiyle sulh ve sükûn içinde yaşadıkları bir memleket yoktur.

■

Ankaradan Bay Davut Duran'a:

Talebinizde haklısınız. Fakat Hayat mecmuasını orta sayfasındaki tablo ile bir bütün olarak mütalâa etmek lâzımdır. Mecmuamızın bir kıymetini teşkil eden bu tabloları çerçeveletmeği arzu eden okuyucularımız ikinci bir nüsha alabilirler.

■

Elbistan'dan B. N. ye:

Eksik sayılarınızı bildirirseniz size ödemeli olarak göndeririz. 500 kuruş kıymetinde yıldızlar albümü neşretmedik. 1960 yılında neşrettiğimiz Sinema Albümü tamamiyle satılmıştır. Daha evvelki iki albümden elimizde pek az miktarda mevcuttur.

■

İstanbuldan O. B. ye:

Transistörlü radyo tekniğine ait bir kitabın neşredildiğini bilmiyoruz. Musiki âlemine karışarak karşılık görmediğiniz aşkınıza teselli arıyacağınıza evlenip çoluk çocuğa karışarak o duygudan yakanızı kurtarınız. Bu, daha hayırlı olur.

BİLMECE

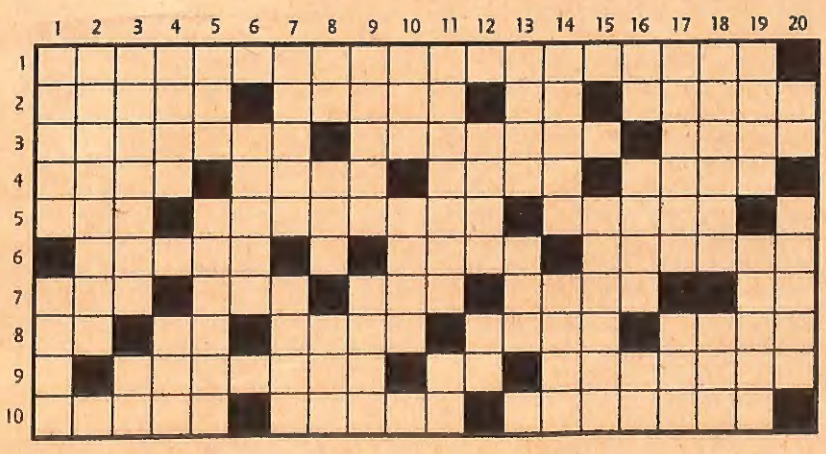

SOLDAN SAĞA: :1 Himayei Etfal Cemiyetinin yeni adı. 2: İşbirliği anlamına gelen Türkçe bir kelime — Aşiretin Arapça çoğulu — Eski tanrılardan — Kalburdan geçirme. 3: Gümrüğün eski adı — Bir ecnebi kadın ismi — Millet. 4: Tersi Türkiyenin en uzun ömür sürmüş bir adamı — Bir erkek ismi — Ünlem — İbadet eden (Arapça). 5: Eski dilde alt, aşağı demektir — Kâğıda sarılı şeker — Mal değiş tokuşu. 6: Çok tatlı — Ses — Telli sazlardan. 7: İnsanın ve birçok hayvanların vücudunda asalak olarak yaşıyan böcek — İkide birde göz kırpma, omuz oynatma gibi irade dışı yapılan hareket — Kötü — Tersi turistik harabelerimizden — Yılın on ikide biri. 8: Beyaz — Bir harfin adı — Bir erkek ismi — Manzume — Kere. 9: Göze görünmiyen — İşaret sıfatı — Şıklık ve güzellik. 10: Telgraf terimi — Tecrid edilmiş — Sağlamlık.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Uskumru kurusu — Marifetli danso. 2: Eskiden «nühaişevki» denirdi. 3: Şecaat — Bir soru. 4: Pahalının aksi — Binanın bölümlerinden. 5: Kötü — Taşa oyulmuş veya kabartılmış yazı. 6: Arsa, bahçe, tarla gibi yerlere verilen genel isim. 7: Et baltası — Pisipisi. 8: Yapılması gerekli fiil — Kumar aracı — Çoğul ikinci şahıs zamiri. 9: Sayı — Müstahkem konak. 10: Fasile (yeni terim) — Arapçada aslan. 11: Bazı tarikatçılar birbirlerine böyle hitab ederlerdi — Tersi arkadaş. 12: Tersi her zaman — İşaret sıfatı. 13: Tersi küçük nehir — İstikbal. 14: Uçma organı — Bir ilimiz. 15: İrat. 16: Bir nota — Yankı — Tersi güzel sanat. 17: İstanbulun zaptında adı geçen bir kahramanın memleketi — Tekrarı davul sesi olur. 18: Şifalı bir bitki — Batı Anadolu yiğidi. 19: Ümit — Bir erkek adı. 20: Rüzgâra emir — Taze değil.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

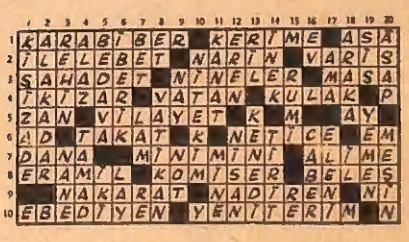

KARİKATÜR

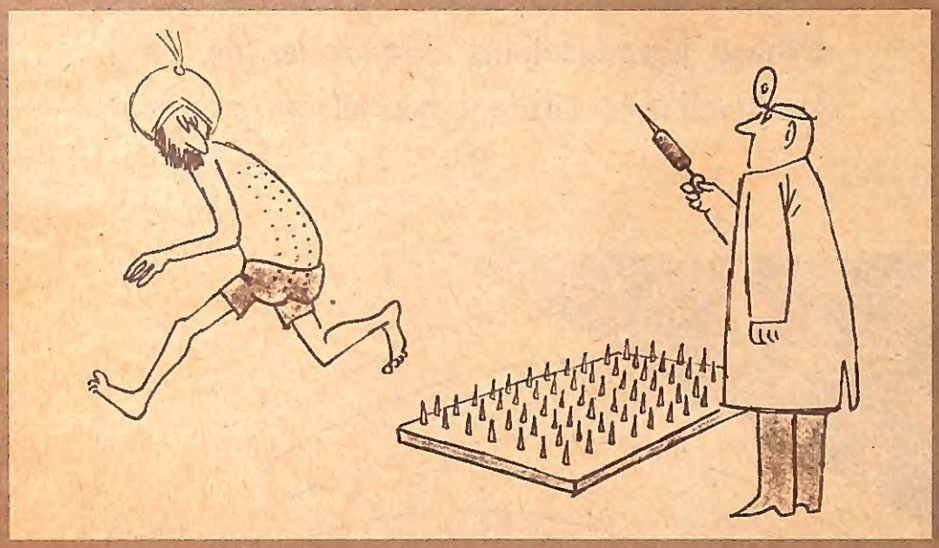

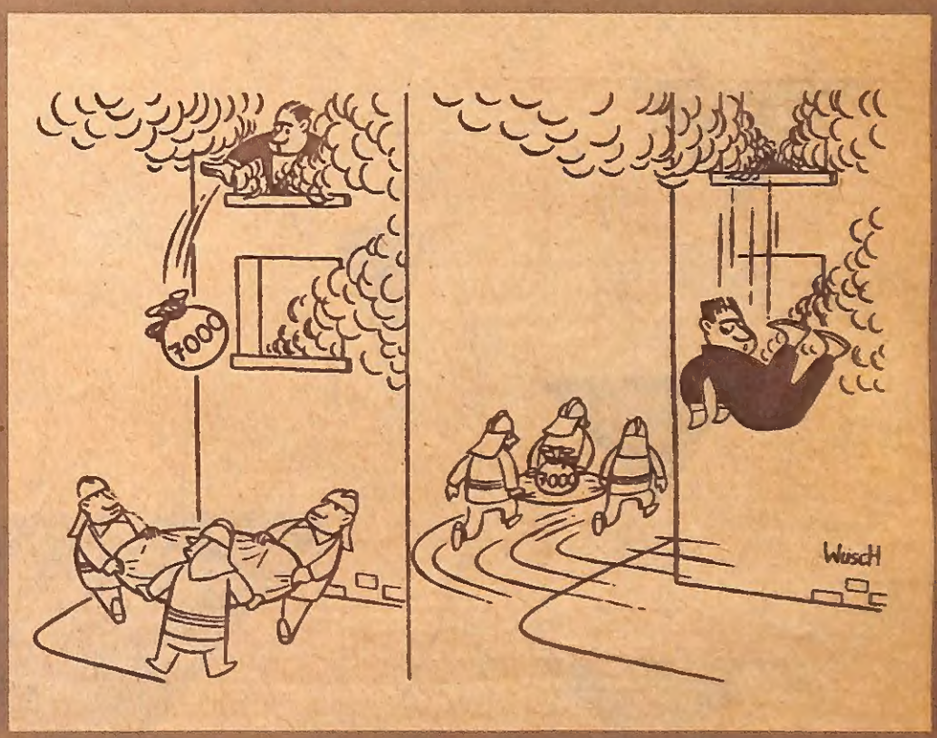

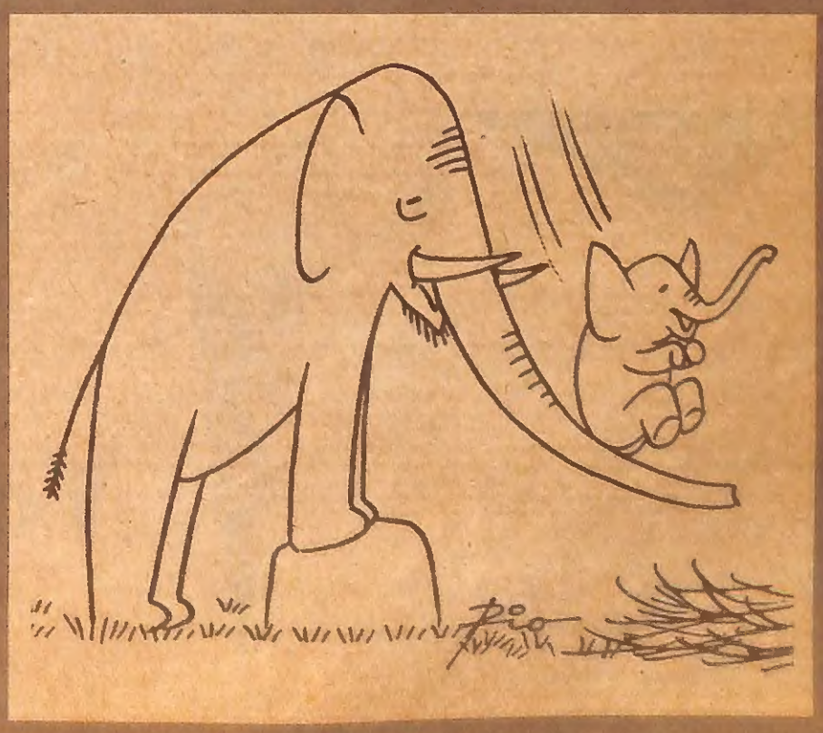

Bankamızda biriktireceğiniz paraların miktarı arttıkça kazanacağınız ikramiyeler de artar. İkramiyeli Aile Cüzdanı her ailenin uğurudur.

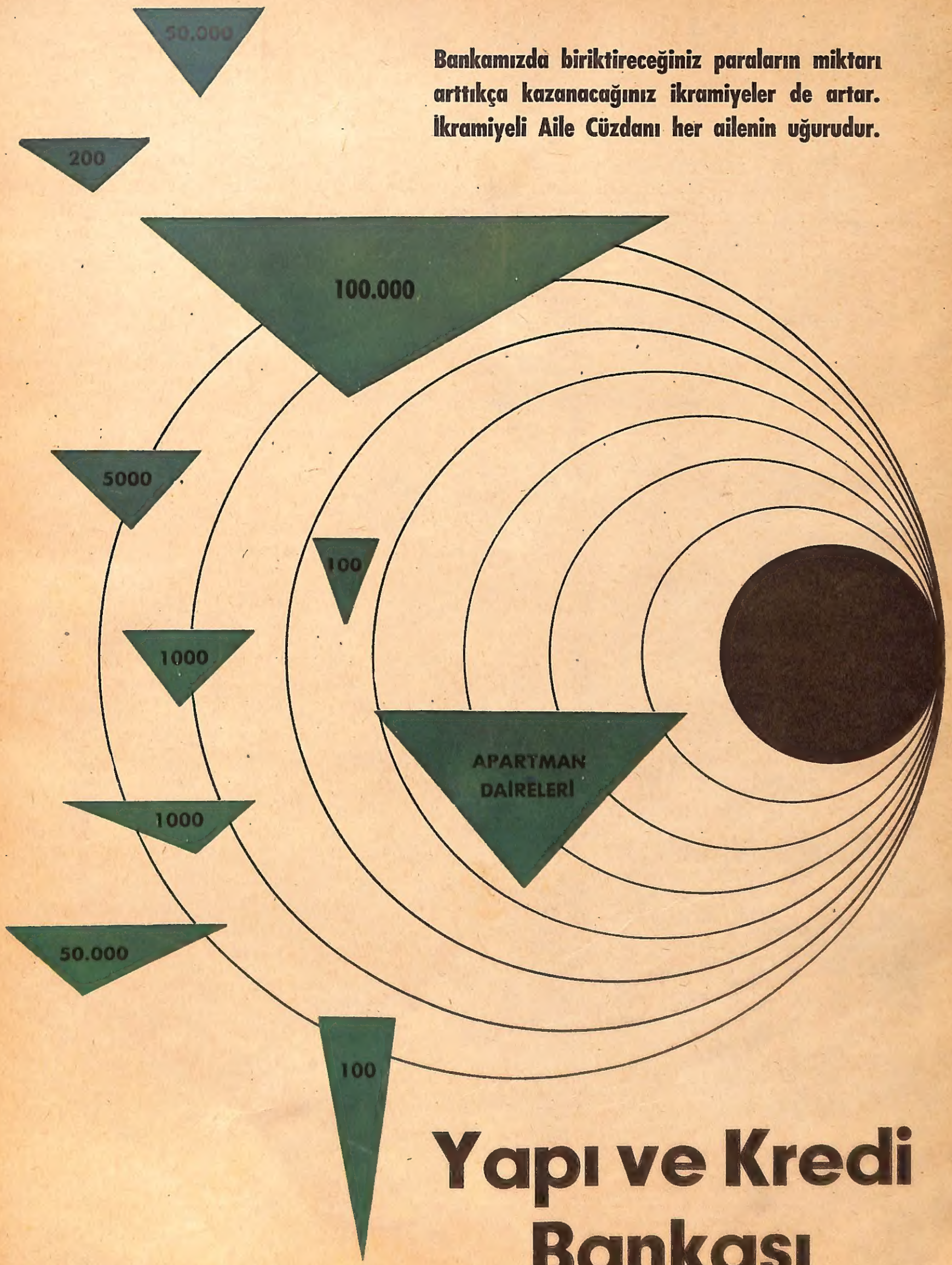

Yapı ve Kredi Bankası